

Nepotpisani se dopisi ne tiskaju.
Prijelazno se plama tiskaju po d
nev, svaki redak. Oglašati od 2 ro
zakih stotje 60 št. za svaki redak
više 6 št. ili u sljedećoj opštovanju
uz pogodbu se upravom. Novči
su poštarskom naputalom (as
ezno postalo) na administraciju
"Naša Sloga". Imo, prošimo i naj
prije poštu valja točno označiti.

Komu list nedodjlo ne vrlemo,
nike to javi odgovornosti u otvo
renim pismi, za koje se ne plaća
potisno, ako je izvana napisano:
"Roklamacija".

Islazi svakog četvrtka na čitav
arku.

Dopisi se povraćaju ako se ne
potiskaju.

Nedjeljegovani listovi se poprimaju.
Preplaata i potisno stoji 8
for., za seljske 2 for. na godišnju
izdajnu for. 8/1, i 1 za polgo
dine. Iavan carevina više potisno.

Na malo jedan broj 5 novč.

Uredništvo i administraciju naša
se u Via Farineti br. 14.

NAŠA SLOGA

Poučni, gospodarski i politički list.

"Slogom rastu male stvari, a nesloga sve pokvari". Nar. Pos.

Vitez Eluschegg.

III.

Za vitezom Eluscheggom došao
je u Pulu i onaj politički činovnik,
koji se je za izbora 1889. na otočku
toliko odlikovao.

God. 1885. vršili se občeniti iz
bori za carevinsko više. Ti izbori
našli su nerazdruživu dvojnicu u Puli.

vanjem zaostatka zemljorazoretnog
duga, da je onaj puk u zdvojnosi
poslao posebnu deputaciju k svjetloj
kruni.

Pod konac god. 1886. stupio je
u stanje mira prije spomenuti vitez
Gumér, upravitelj političkog pogla
varstva u Poreču i zastupnik vladin
istarskog sabora. Na to mjesto
dodje mjeseca janara 1887. vitez

rovlijenje — pod jednim samo uvjetom,
ako ga nestane za uvjek sa političkog
poprišta, na kojem je našemu narodu
toliko naškodio, da će težkom mukom
iz svojeg srca izbrisati njegovu crnu
uspomenu.

Ribarenje u kvarnerskom zaljevu.

aredbu triju
ko sam uvje
koje doista
bstoje kako
mo nekoliko
ika obzirom
, i obzirom
aje su već
idom dielu
i davati do
neprispadaju
dielu, da se
im, neobci
bene, nego
av samo ob
i, da imadu
li tukozvani
vske u Pre
šine voloske
ja.
ozni ili ne
brostom, koj
skih morsku
va, zabrana.
Ako nijem
tzire? ! Oni
da li ne love
i prodavati
čaraju, može
že se, pače
ju i mješa
mii mrežami
pak pobuni
ju i mladu
pače i sa
žiju tako na
jem svega i
to je za nje
kraj, nose
već unijetno
a i po "pa
e. Poznat je
k za to pr
tako loviti,
će. Dotični
da Bog zna
da on misli
nastoji čim
u slični uj
u prošlosti,
dalek izvuci
stec na to,
stanovnikom
na, da li će
jer jo Istru
gu valja iz
i si mješa i
fe i buduće
prava Istra
oni smjeđu
neće teda
nogo li za
mee. Kako
je, "Cozoti"
obala lo
ustaju mje
agusta, ne
njeno u tli
riba, koja
dati taniko,
jesci riba
al je ta
doba još
mnogo još
mlade ribe,
je bez raz
godina do

jazili koncem septembra odnosno počet
kom oktobra, pači imu loga, s kojih
bi i kasnije morali dolaziti. Pomorska
vlada morala bi učiniti svoju, da to una
prijet bude. To njoj nalaže §. 4. ministar
ske naredbe o ribarenju, kao i posljednji
odstavak §. 23, pošto je lov "Cozota"
osobito u avgustu i septembru, te oktobru
i novembru, škodan množenju riba. Nek
se nemisli, da se ribe kote i mješte samo
prema kopnu, pak da se ne umisliju ako
je "Cozot" zabranjeno loviti u prostoru
jedne milje od kopna. One se kote i
mješte i duje jedne milje po dnu, pak
jih tu "Cozoti" svojim načinom lova po
dnu umisliju bud još u sjemenju, bud
mješte, bud svakako premaleme. Ima raz
ličnih riba, koje love u mrežama kroz
velike, a koje bi inače mnogo veće nara
sle. O tom se može dnevice svakto na
trgu uveriti. Glavljue n. pr. narastu i na
%, i na cieo kili, a "Cozoti" jih lovo
množivo po sve malene. Raka bilo je 17.
septembra t. g. na trgu opatijskom panar
i pol. Bili su maleni i puni sjemenjem. I
drugih mjeseca ima jih sa sjemenjem, al
najviše jih i najpuniji su sjemenja u češće
spomenutih mjeseci.

I s toga bi e. kr. pomorska
vlada obzirom upravo na množenje
riba učinila ono, što nalaže posljednji
odstavak §. 23, kad bi posve
ukinula iznimku sadržane u drugom
i trećem odstavku §. 24, kad bi
naime zabranila Cozotom loviti ribe
od 1. maja do konca novembra tak
kadje u vodah podpadačih pod
lučke kaptanate u Trstu i Rovinju
odnosno i Puli, osobito pak u vo
duh kvarnerskoga zaljeva.

Občenito se to u istinu zabranjuje
slovom §. 23, al ta občenita zabrana ne
valja za vode kvarnerskoga zaljeva, za
istočne obale istarskoga poluotoka i za
neke obale Cres i Krka. Jako je zna
čajno, da se nigdje imenice nespominju
"Cozoti", nego se uvjek govori o lovju sa
nurežanimi i drugimi spravama na vičenje
sa dvinama ludjama, a tako love samo
"Cozoti". Njima dukle se koji šta občenito
zabranjuje u §. 22. i 23. ministarske na
redbe, da se pak u §. 24. naredi, da te
zabrane nevaljuju za vode Kvarnera. Zar
da se zbijla za narod kvarnerskih obala
čini iznimke ne sumo na kopnu, nego i
na moru? ! Zar da za nj neimaju valju
nosti obci zakoni nit na kopnu nit na
moru? ! Zar imadu oni biti i na kopnu i
na moru izvan zakona? ! Zar da se jih
i tu ostječe na korist istračnaca? ! Oni
kako drugud tako i tu uvidju, da se s
njimi maculinski postupa, i da i radi toga
moradu težiti za drugom majkom pod
istim vladarem.

Uvjek se nalazi stanovite obzire i
tovožuće razloge, s kojih se s njim inače
postupi nego bi se imalo po pravu i za
konu, a kojih se s njim čini iznimke, od
naloge ako što dobra nalažu, od zabrana,
ako zu čini dobrim idu.

Zabrana, da se nesme loviti od pr
voga decembra do konca aprila, nevalja
za nje, jer se kako se veli inače nebi
moglo obskrbiti ribnjega trga? ! Ako stvar
ovako ostanje i potraje, onda se ribnjega
trga s vremenom zbijla neće modi nikada
i nimalo obskrbiti. Dok nebjase "Cozota",
bilo je na obala kvarnerskoga zaljeva
i više ribara i više riba. Odkad su oni
došli, sve manje je ribara i riba. Ribari
nemogu uži nje obstojati. Nemogu ob
stojati nit za to, što je sve manje riba,
odakd "Cozoti" dolaze, i osobito odkad
dolaze prernano. Svojim načinom ribarenja
uništaju oni ribu sve to jače. Nek se pita
kogni se hoće domaćoga, svatko će reći,
da je riba sve manje, i da su u koliko
jih jo, sve drobnije. Obskrba trga nesme
biti razlogom, da smjeđu "Cozoti" loviti
u vodah Kvarnera kad hoće, jer će se
tim doći da toga, da se trga u obće neće
modi obskrbiti. Slab je gospodar, koj

XXI. GLAVNA SKUPŠTINA

"Bratovčine hrvatskih ljudi u Istri", obdržavana u Kastvu dne 20.
septembra 1894.

I. Pozdrav predsjednika.

U 4 sata posje podne otvor pred
sjednik skupštini sa slijedećim po prilici
nagovorom.

Veleštovana gospodo!

Deseta je već godina, što imam čest
i radost predsjedati godišnjim skupštinam
naše "Bratovčine". Dragi mi je, da ste
se i ovaj put tako brojno odazvali odbo
rovu pozivu. Čuti ćete i ovaj put izvješće
o ovogodišnjem napredku i stanju druževja;
nu ne znam, da li će vas ono toliko ob
veslati, koliko bi moja želja bila.

Ako i ne mnogo, "Bratovčina" je i
ove godine prilično napredovala. Da nam
pojde nije urođena bolest, uzrok je u tome,
što se svuda, gdje je hrvatska dubina,
narod natječe, da podupra "Družbu sv.

Čirila i Metoda za Istru". Mi njoj se iz
dina srca radujemo; mi nadamo se ujedno,
da će i naša "Bratovčina" svedjer lepo
napredovati i svome prosvjetnjeno zadatu
vazda dostojno odgovarati.

Svakim danom raste broj naše sira
mašne mlađadi, koju se posvećuje naući,
da danas sutra hrvatskom puku u Istri
bude od pomoći. Prema tomu broju, usamo
se u Bogu i u svijest naroda, rasti će i
novčana sredstva naše "Bratovčine". U
toj nudi, i u želji, da ovaj današnji naš
brataski sastanak donese žudjenoga ploda,
otvaram gospodo ovu skupštinu, naziva
jući vam svemu sručanu dobrodošljen. Ži
vili! (Živio predsjednik!)

II. Izvješće tajnika.

O djelovanju odbora od 4. septembra
1893. do 20. septembra 1894. čita druž
tveni tajnik slijede izvješće:

Slavna skupštino!

Ako i nije napredak "Bratovčine"
ovoga ljeta ravan napredku od prijašnjih
godina, podnjeni ipak ovo kratko izvješće
sa nekim smirenjem i zadovoljstvom, buduć
se njezin ljetosnji zaustavak dalo timaćiti
sa pojmom za nas istarske Hrvate ugod
nim i utješljivim, naime tmu, što je u mi
nule godini hrvatsko vodojublje imalo
privlačiviji predmet u "Družbi sv. Cirila
i Metoda za Istru", koja je u današnjih
najliš okolnostima važnija od same "Brat
ovčine".

Nu, premda skromno, "Bratovčina"
je ipak i ove godine napredovala. Ona je
ove godine izdala u podpore 756 forinti,
dočim se je njezin kapital povećao za 288
for. 27 nč, to iznala danas for. 10.686.48.

Od družtava i pojedinačica, koji su se
i ove godine sjetili našeg družtva, spo
mnenje slijede:

Na Miholju u Veprincu, prigodom na
zdravice godovnjaku don Miji Laginji, su
kupljeno 8 for. — Na piru g. Nikole Du
broviću u Miholjčiću sabrano for. 14.35.

— Na večeri, koju su priredili Baščani
na Sušaku, da proslave izbornu pobedu,
sakuplja gospodja Seršić 15 for. — Na
prijeteljskom sastanku u Matuljih na uz
kraji ponedjeljak sabrano 12 for. 50 nč.
— Gosp. Josip Štefan, občinski tajnik u
Kastvu sakupio u raznih prigoda ukupno
19 for. 90 novč. — Slavna Čitaonica u
Omištu dostavila kao dio čistog prihoda
jedne družtvene veselice 5 for. — Na do
lazku veleč. g. Liberata Slokovića kano
župnika u sv. Petar, pribrano med nekim
zupljani 5 for. 50 nč. — Gosp. Ljudevit
Đukić na jednom liku u Matuljih sa
kupio med zidari for. 5-50. — Polkojni
Ante Tišić, učitelj u Lupoglavu, ostavio
"Bratovčini" oporučeno 100 for. Tu ostav
stina likvidirao je e. kr. kot sud u Bu
zetu u iznosu od 70 for. 44 nč. Od tiv
od toga troškove za biljege i druge pri
stojbe unišlo je u blagajnu čistih u gotovom
for. 65.23 nč. — Kod večere u Trstu
dne 12. decembra 1893., priredjene na
čest odvjetniku dru. Dinku Trinajstiću,
slilo je deset prijatelja svotu od 20 for.
— Za oprost od čestitanih prigodom nove
godine doposljano bi "Bratovčini" ukupno
47 gld. — Kod učiteljske konferencije dne
15. maja t. g. u Opatiji, gospodična učite
lja,

Topodpisani so dopisi na titaku. Uprisana so plama titaku po bivšem vratniku rodak. Oglaši od 8 ravnih stoto 60 nđ., sa svaki rodak do 50 nđ.; ili u službu o potovanju i pogodbe se upravom. Novi so tijekom poslarskom naputnicom (asfagno postalo) na administraciju "Naša Sloga". Imo, prešim i naziv pošte valja tuđno osumniti.

Koncu list nedodje na vrlo, ko to je ovaj odgovarajući u otvorenu plamu, sa kojo se ne plaća poština, ako se javna napiše: "Reklamacija".

Za vitezom Eluscheggom došao je u Pulu i onaj policijski činovnik, koji se jo za izbora 1883. na otocih politiko odlikovao. God: 1885. vršili se občenit izbori za carevinsko vijeće. Ti izbori našli su nerazdruživo dvojou u Puli.

Vitez Eluschegg.

III.

vanjem zaostatka zemljorazretnog duga, da je onaj puk u zdvojnosti poslao posebnu deputaciju k svjetloj kruni.

Pod konac god. 1886. stupio je u službu mira prije spomenuti vitez G. u m. r., upravitelj političkog poglavarsvata u Poreču i zastupnik vladin na istarskom saboru. Na to mjesto dodje mjeseca janara 1887. vitez

rovjenje — pod jednim samo uvjetom, ako ga nestane za uvjek sa političkog poprišta, na kojem je našemu narodu toliko naškodio, da će težkom mukom iz svojeg sreća izbrisati njegovu crnu uspomenu.

Ribarenje u kvarnerskom zaljevu.

je odbor, da utjera sve zaostale interese. Mogu sa zadovoljstvom izvestiti, da se jo u tom svagdje uspije, bez posredovanja suda. — Molba za izpostavu skrbiča u svrhu sabiranju mladotura nije još ni danas rješena. — Gosp. Mate Kundić potčionio je "Bratovšćini" svoju dionicu "Narodnoga Doma" u Kastvu od 100 for.

Hvala mu liepa na rodoljubnom činu. (Živio Kundić!) Svišavam, zahvaljujući se na časti družvenog tajnika sa razloga juri ovđe na lanjskoj skupštini priobčenil.

Kastav, 20. septembra 1894.

A n t e D u k i c.

Ovo izvješće kano i neki ustupeni doatec imaju važnosti, primaju se do znanja.

III. Izvješće blagajniku.

Ovaj izvješće kako sledi:

Priegled gospodarenja

blagajnom družtvu "Bratovšćine hrv. ljudi u Istri" u Kastvu za dobu od 14. septembra 1893. do 20 septembra 1894.

Tek. Rbr.	Naslov	for.	nđ.	Tek. Rbr.	Naslov	for.	nđ.
<i>A. PRIHOD.</i>							
I.	Preostatak blagajne od 14. sept. 1893	172	43	I.	U padpore podigli se uzajmno se na prvi. za	775	—
II.	Godišnji prinosi	123	85	II.	državice	520	—
III.	Uime interesala prihoda so	510	62	III.	Potrosak za tiskalice, o-		
IV.	Kao dar imišlo	363	62		glase, postarim, biljege,		
V.	Prvih kruna 88 kom. =	44	—		preporičena pisma, papir		
VI.	Kao oprost od čestitljana	47	—		pera, crnilo i druge manje		
VII.	Od članova intereseljaja	31	—		stvari iznosa je	56	22
VIII.	Povratni kapitali	120	—				
	Iznaka ukupna sveta prihoda for.	1411	92		Ukupni sveta razhodi for.	1351	22
	Od svete prihoda u iznosu for.	1411 nđ. 92			Od čistog prihoda Rbr. II. III. IV. V. VI. i VII. u iznosu od for. 1119 nđ. 49		
	Odbor svetu razhoda for.	1351 nđ. 22			Odbor Rbr. razhoda I. i III. u iznosu for. 881 nđ. 22		
	Preostaje gotovine for.	60 nđ. 70			Povećala se imovina		
	slovom deset sedeset i 70 nđ. a. vr.				Bratovšćine za f. 288 nđ. 27		
					slovom dvie stotine osamdeset i osam for. 27 nđ. a. vr.		

Kastav, 20. septembra 1894.

M. Grosman
blagajnik.

Stanje imovine

družtvu "Bratovšćine hrv. ljudi u Istri" u Kastvu danas dne 20. septembra 1894.

N A S L O V			U gotovu		
		for.	nđ.	for.	nđ.
1.	Učlenjeni u poslovnim u Kopru i u Poli, te u vičkoj štencioniči imade	2896	—	—	—
2.	Na privatnih zaduženjačkih i u iznajmljenjenu, da je u državnih obveznicima, začinjaličkim kreditning zavoda Istra i srećak ukupno nom. sr	4710	—	—	—
3.				—	2490
4.	U znostalih interesala, zaključki itip. "Dobrica" vrijednosti družvenih stvari, gotovine i ost.	652	48	—	—
	Iznaka ukupna sveta imovine for.	8198	48	2490	—
	a) U gotovu for. 8198 nđ. 48				
	b) U papirih	2400	—		
	Ukupno for. 10688 nđ. 48				
	slovom deset hiljada, šest stotina osamdeset i osam for. 48 nđ. a. vr.				

Kastav, 20. septembra 1894.

M. Grosman
blagajnik.

IV. Izvješće revizionalnog odbora.

Ovo glasi:

Usljed zaključka glavne skupštine slavnogoga toga družtvu, držane dne 14.

mjeseca rujna 1893, pregledali su podpisani družvene račune za god. 1893/4 i to: dnevnik i imovnik, pregledali nadalje

izlazi svakog devetika na ciljnu arku.

Dopisi se izvršavaju ako se i potpisuju.

Nobiljegovani listovi so oprisnaju, prodiplata i potisnjanje stoji b for, za soljke 2 for. na godinu klamerno for. 1/4, i 1/2 za polgodine. Izvan carovine više potisnja.

Na malo jedan broj 5 novč.

Uredništvo i administracija nalazi se u Via Farmeto br. 14.

NAŠA SLOGA

Poučni, gospodarski i politički list.

"Slogom rastu male stvari, a naša sloga sve pokvari". Nar. Pos.

lazili koncem septembra odnosno početkom oktobra, pače ima razloga, u kojih bi i kasnije morali dolaziti. Pomorska vlada morala bi učiniti svoju, da to ustanove bude. To njoj nalaže §. 4 ministarske naredbe o ribarenju, kuo i posljednji odstavak §. 23, pošto je lov "Cozoti" osobito u agustu i septembru, te oktobru i novembru, škodau množenju riba. Nek se nemisli, da se ribe kote i mješte samo prema kopnu, pak da se neunistuju ako je "Cozot" zabranjeno loviti u prostoru jedne milje od kopna. Ono se kote i mješte i da je jedne milje po dnu, pak jih tu "Cozoti" svojim načinom lova po dnu unistiti bud još u sjemenju, bud mješte, bud svakako premašeno. Im različnih riba, koje love u mrežima kao prst velike, a koje bi inači mnogo veće naraste. O tom se može dnevica svakog na trgu uveriti. Glavljaju n. pr. nastaru i na 1/4, i na cijelo kilo, a "Cozoti" jih love množivo po sve male. Raka bilo je 17. septembra t. g. na trgu opatijskom panar i pol. Billi su male i puni sjemenja. I drugih mjeseca ima jih sa sjemenjem, ali najviše jih i najpuniji su sjemenjem u češće spomenutih mjeseci.

I s toga bi c. kr. pomorska vlast, obzirom uprave na množenje riba učinila ono, što nalaze posljednji odstavak §. 23, kad bi posve ukinula iznimke sadržane u drugom i trećem odstavku §. 24, kuo bi naime zabranila Cozotom loviti ribe od 1. maja do konca novembra također u vodama podpadajućim pod luke kapetanije u Trstu i Rovinju odnosno i u Puli, osobito pak u vodama kvarnerskoga zaljeva.

Občenito se to u istim zabranjuje slovom §. 23, al to obično zabranu ne valja za vode kvarnerskoga zaljeva, za izdane obale istarskog poluotoka i za neke obale Cresa i Krka. Jako je znajući, da se nigdje imenice nespominju "Cozoti", nego se uvjek govori o lovju sa mrežama i drugimi spravama na vučenje sa dvinama ladjama, a tako love samo "Cozoti". Njim dakle se koju šta obično zabranjuje u §. 22. i 23. ministarske redbe, da se pak u §. 24. naredi, da te zabranu nevaljaju za vode Kvarnera. Zar da se zbijla za narod kvarnerskih obala čini iznimke ne sumo na kopnu, nego i na moru? Zar da za nj neinadu valjaju obični zakoni nit na kopnu nit na moru? Zar imadu oni biti i na kopnu i na moru izvan zakona? I zar da se jih i ti osećaju na korist inozemaca? Oni, kako drugi tako i tu uvidju, da se s njima mačulinski postupa, i da i radi tega moradu težiti za drugom majkom pod istim vladarem.

Uvjeli se nalazi stanovite obzira i tobožnje razloge, s kojih se s njimi inače postupa nego bi se imalo po pravu i zakonu, s kojih se s njima čini iznimke, od nalogu ako što dobra nalaže, od zabrana, ako za čim dobrim idu.

Zabranu, da se nesme loviti od prve decembra do konca aprila, nevalja za nje, jer se tako veli inača nebi moglo obskrbiti ribnjeg trga? Ako stvar ovako ostane i potrage, onda se ribnjega trga s vremenom zbijla neće moći nikada i nimalo obskrbiti. Dok nebiju "Cozoti", bilo je da na obulih kvarnerskoga zaljeva i više ribara i više riba. Odkad su oni došli, sve manje je ribara i riba. Ribari nemogu uza nje obstajati. Nemogu obstojati nit za to, što je sve manje riba, otkad "Cozoti" dolaze, i osobito otkad dolaze pravimo. Svojim načinom ribarenja uništaju oni ribu sve to jače. Nek se pita koga se hoće domaćega, svatko će reći, da je riba sve manje, i da su u koliko jih je, sve drobnija. Obskrba trga nesmie biti razlogom, da smiju "Cozoti" loviti u vodama Kvarnera, kad hoće, jer će se tim doći do toga, da se trga u obče neće moći obskrbiti. Slab je gospodar, koji

Za stolom izređeno je mnogo lepih nadavica, pročitali se uvedeni telegrami i prigodna pjesmica. U kasnoj noći smo se rasili. Žao je bio vesec i zadovoljan s našeg mladženja prate naše i kroko želje, neka si svrtao savije gajedo u pitomcu Borešu, svom drugom zavidi, sa svojom milom drugaricom!

Na 25. pr. m. pogodila su nas iz letom na parobrod, "Ika" braća iz Liburne, među njima Hrvati iz banovine i više drugih Slavena. Znam, da doće bit već o tom obaveštenu. Žao nam je, što je taj izlet oko otoka Krka bio "pravo onog dana, kad je u Krku došao naš novi biskup, te su onda mnogi od nas u Krku bili. Ali smo ipak braću pod vodstvom našeg dijengog Spinčića dočekali, što smo bolje mogli. Njima je bio na ruku osobito naš objavljeni kapelan. Nije bio priutan g. župnik, kako piše "Hrvatska" iz Zagreba.

Dan po tom, dne 26. avgusta, rekao je ovđu mlada misa naš vrli Franjevac. Agustin Jurić. To smo hvali Bogu ljetom na otoku imali 6 mladih misa (3 rednica: Dubačica, Glavotok, Baška i 3 svećenika: Baška i 2 na Puntu). Dao Bić i unapred tako! Šteta, što su mnogi odlučili bit onaj dan u Krku, pri ustoličenju našeg milog biskupa. I tu se jo veseli u Gospodu, a nije se zaboravilo ni naših potreba.

Pred dva tjedna počeo je parobrod državu "Hungaro-Croata" pribijati uz novu riva i tim je ispunjeno davao želja ovog putovanja. Ne možemo nego zahvaliti se upravi družava ili bolje g. kepetanu. Ali za to požurila se jo naša lučka uprava, da načini dolaznikom, da je tu sada "Landungsplatz" ili "Luogo d'approdo". A to novom tablom u njemačko-talijanskim napisom. Živio §. 19. drž. tem. zakona!

S hrgom do drugog puta!

Iz Aleke pišu nam 16. septembra t. g. Oprostite gospodine uredniče, da sam vrlo zaostao sa mojim dopisivanjem, jer stvari, koje su ovđe dogadjaju, nisu nikakva novost, nego su vazda isto naravi, toliko da mi se dinilo nevrednim opetovati one protivčine, koje se umjetno i periodično povišu nam stvaraju, baš onako, kako da gradička oblast s time po svojoj volji ravnava.

Na to se dogodilo nešto, što je bilo kadro svratiti na sebe pozornost novinash a četiri jesika, te pomislih, da o toj stvari treba da i čitaoci vašeg cijenjenog lista stogod saznaju.

Javio sam vam više puta, kako se oni novo skovani talijančari, pod vodstvom južnih kruhoboraca, što vladaju muničijom, gledaju ižicati nekakvom izvanrednom talijanskom pod platom mardarštine.

Nao grad je oficijelno potalijančen; škole, sud, itd. awo je u njihovih rukama, pa uprkos svemu tomu, oni se ipak hravatne boje, a boje so za taj tobož njihov dječevski jezik, i gledaju na svaki način (ali su smješti) da pokazuju stranom svetu, da je ovo posve talijanski grad, i da se u njemu hrvatski ne govoriti, i da se nikad ni govoriti nije!

Trgovac Slovensac g. Boško od mnogo godina ovđe je nastanjene, ima svoj dučan u kojem prodaje mleko, sir, delikatese. Imao je vezu sa talijanskim i hrvatskim novinama, nu sada, pošto je ovaj dučan popratio i napravio zatvor na moderni način, to pređeš se promislio, povećao je svoj napis, koji glasi baš ovako: "Latetria (I. Boško) Mlečarna". Talijanskoj klijici bilo je saznato, da onako lepi na staklu hrvatski napis baš na Coru stoji, to se našlo par junaka, koji iz ponosu bacilo kamen po arid napine, i polupalo tri slova. U jutro su talijanske novinice javile radostnu vest, premda su prividno na lasko odsudjivale izgubitelja.

Gosp. Boško potužio se redaratu i pismeno javio guverneru, ministru i banu navodni fakti a ništa drugo. Za odgovor na to Sušaku jo nješto pomrdio i poplao talijanski napise, na veliku žalost rječkih i trčanskih novina, ali zaluži im ižikovati, jer bi rođ, da naši misle vratiti slovo očnjilo, držeć se one, da tko se u jancu pretvara, vuk ga pojede. Gospodin Boško pustio je razlupan napis, neka stoji tako, dok redaratu nadje kriven.

Rječen u tom postu su različita mnenja, a oni, koji svojom glavom misle, nekrive g. Bošku, da je tobič izazvao ovaj skandal, jer oni snadu, koji se jesik ovđe govoriti, i koji je na Rieci "lingua del paese". Ali ima podlih stvorova, priprema našeg magistrata, koji krivnju bacaju na gosp. Bošku, a medju timi radi tebuhu ižidu so i jedan Slovensac, koji, premda je škrt, rado bi platio mnogo, da može izbrisati svoju narodnost. On se srami govoriti hrvatski ili slovenški, ali to nimalo nosište,

da kroz njegovu talijansku viri zgoljni Slovence.

Ovdje je među Talijani i šarenjaci nadvlada tekakva bojasa, kako da je na njihova "avita cultura" u velikoj poglobili.

Poznato je, da se jo radi velikih trouškova nešto kazališta bilo od već vremena prestalo davati talijansku komediju, jer je vrlo slabo kazalište posjeđeno bilo, a to je često čelovalo na šarenjake i Talijane, to onda opovravalo — kako sam Vam u svojoj vremenu javio — nekakav "Circolo letterario" kao bedem proti talijanskim jesikovima. Sada će baš posredovanjem i presežanjem tega "Circola" ove godine opst postupati komediju, i to će nešto umjetno uspjeti, jer šarenjaci "Circola" idu po kućah iskriti predplatnici za komediju, pak je najzadala sam "Circolo letterario" zajedno doplatiti gubitak poduzetniku, ako do toga dodje. Vederemo!

Kako sam gori rekao, oni se pokrivaju wadjarikom plastirom, ali taj plasti je počao s vremenom sve to tanji, te se može kroz njega viditi, što ti ljudi misle i kuda ciljuju. Vaša vlasta to zove djetcijom, možda tako i nadalje!

Kako znate, ovo je zadnja godina našoj gimnaziji ovđe; nije imala upravnih branitelja, mora se seliti na Sušak na velike zadovoljstvenije

ju nisu mogli pođe podi proko Ri

Iz Imotskog sledići poziv:

Hrvati! U čijeno, Imotsko Sjeverni, sloviti će svoj di i tom prigodom nosti i zabava.

Od nekoliko neka apatija u Č Hrvatskog zagorja, naši počesni profesori se tog spav svoje junakice i učujući ono što malim trudom i izvojevnišćem i dođi

Geslo, Strelja za kralja i za d odani svojem h Čemom njege i na

U to ime: Šećer hrvatskog vratku otacbinu

Za Imotsko Dinko Dundu, pri podpredsjednik;

Mirko Marić

Framasoni smo, da glosili jazan, kao da se grebu, s napose stranske prava.

Izjaviti, da ni ja prava u Zagrebu zastupnik stranke boru, te ni jed stranske prave ne

redu. Stranka program, to radi sa programima, a ni je klubova stranke pr

da pitanje frana savez bud sa or

i djelovanjem eti

kođor već unaj

na koju glosilo njezino glavni org

liku, da se kroz izravno radi u d izbora narodnog

člana ređe jo

izuzeće stranke

Janipu Franku, i

pobjeda, na kake prevaci stranke p

da muti redost i

nešto je odlučno

nešto višo pisalo

so je sjedinjenje

je počeo "Obzor

prava sa frama

jewo sva glosila

u tom pogledu

god o tom javlji

"Obzorovog" vre

kove bojanji o

pozakusu tima i

o radu i organiz

sve, što smo i

valja i o civilno

Raznog gg. do

do budućeg broja;

rati smo kočkata in

Raznog gg. do

do budućeg broja;

rati smo kočkata in

Gosp. V. R. Onaj opis uvrstili doma do mala. Izvilito samo kogad pripraviti za onu godu — dođi će nam dobro. Da što nam zdravo!

L i s t n i c a u p r a v e .

Vele. g. L. R. u K. Stiglo u rod u bijnje oglašeno. Živjeli!

Streljalice i sumporinjače za trte inžinira Živica.

mlini i stiskalnice za vino, sisaljke ili pumpa za svaku porabu, cieve svake vrsti i pipe, motori (streji za gonjenje drugih strojeva) na paru i sa petrolejem, te svakovrstne druge strojeve i sve potreboće za iste

doviba se uvjek u skladiju tvrdke

Schiwitz & Comp. (Živic i drug.)

Via Zonta broj 5 u Trstu.

Pomada, Phönix

na zdravstvenoj izložbi u Stuttgartu god. 1890. učinkovitost je uveličala i kroz tisuću zahvaljujući priznatu jedinstvenu postupajuću u Istru redno i nešto dulje vrijeme, koju je kod gospodina i gospode puna i bijuna kora postizavača i raspodjeljujući drugu od ranjivoj. Uporabljajući isto postupajući još sasvim mladi žvrtice brkove. Jamči se za uspješno i noškodljivo, Kutijice 80 novac, na poštou (douzvom ili uz gutor novac) 80 novčića.

K. HOPPE, Hitteldorfstrasse 81.

DOMINIK LUSIN

u Kopru

proporuča veliko svj. skladiste raznovrsnog lica, kamo:

gređa, dasaka, murala, duga, te

takodjer opaka, vapna, pleska itd.

Naručivo ovrhova točno i po najnižoj cijeni

vodjenje knjiga i očeviđnosti družvene imovine.

U Kastvu, 20. rujna 1894.

Za revizionalni odbor:

Mirko Jelusić M. Šepić

izb. likvidator.

Primljeno do znanja. Izrice se blagajniku zahvaljuju, a odboru se daje absolutorij.

V. Izber upravnoga odbora.

Skupština jednoglasno potvrđuje do-sadanjeg predsjednika. Tajnik predlaže sebi u zamjenju gosp. Mata Šepića, ravnajudeg učitelja "Delavške škole". Gosp. Mirko Jelusić predlaže veleč. g. M. Laginu, župnika u Vrpinici, u zamjenju veleč. g. Antuna Puša, župnika u Mošćenici.

VII. Izbor revizionalnoga odbora.

Revizorima za nova upravnu godinu biraju se gospoda Mirko Jelusić, Božo

nich, komu je radi odaljenosti težko sjednicam prisustvovati. Oba se predlogi prihvataju. Ostali članovi odbora potvrđuju se na novo. Tako sastavljaju novi odbor gg. Ante Turak, Vjek Špinić, Vinko Zamlić, Nikola Butković i M. Grošman — te Mijo Laginu i Mata Šepić.

VIII. Možebitni predlozi, upiti, opazke, itd.

4.) Glede isiskanja zapisnika ove skupštine prepriča se odboru, da se dogovori se sl. uređničtvom "Nake Sloge".

5.) Ante Dukić izriče shodnost, da se promjeni §. 25. denzurijevih pravila. Po tom §. imu državnu oblast, u slučaju da družvo prestane, od njegova imetska ustrojiti štipendije za učenike hrvatske narodnosti u Istri i kvarnerskih otoci. Predlagatelj bi želio, da u tom slučaju imovina družava pripade "Družbi sv. Cirila i Metoda za Istru", kamo državu, komu je svrha srednja svrši naše "Bratovšćine". Na tu promjenu imu "Bratovšćinu" uznati već sama kolegijsku do "Družbe", koja je jurve od svoje strane odredila, da u slučaju ujezina prestunja, sav jezici imetak pripade "Bratovšćini". — Za slučaj da "Družba" nebi više obstajala, kad bi "Bratovšćinu" prestala, moglo bi se ustaviti, da poslije skupština odlazi kako se ima sav imetak prema družvenoj svrši upotrebiti, ili bi se moglo ostati kod do-sadanju ustanove, da naime vlada ustrojiti štipendije, mi u tom slučaju morao bi se dočekiti neki uticaj naroda kod podjelevanja tih podpora, koji utjecaj mogao bi se vršiti kroz oučinsku zastupstvu, župne urede ili već kako htice. — Predlaže neki odbor stvar prošestva i budućoj g. skupštini konkretna preloga podnese. Predlog se prima uz dodatak g. Mirko Jelusića, neka odbor tom prilikom pronudi sva pravila, pa zajedno predloži još koju promjenu, ako ju promjaje shodnom i potrebitim.

Pošto nema daljnji predlog, predsjednik zaključuje skupštini pozivajući skupština, da uzkliknu trokratni ž. io Njegovom Veličanstvu našemu premilosti-ćem, cesaru i kralju Frano Josipu I., čemu se skupština jednoglasno odzivaju.

Izdati svakog četvrtka na čitavu
čuru.
Dopisni se izdaje sko se i
nominacija.

Nobilijgovani listovi so nopravljani.
Prodajata se poštarinom stojil i
for, sa sojake 2 for. na godinu
Razmjerne for. 20/1 i 1/1 za polje-
dine. Izvan carine više poštari.

Na malo jedan broj 5 novâ.

Uredništvo i administracija učas-
te u Via Farneto br. 14.

NAŠA SLOGA

Poučni, gospodarski i politički list.

Slogom rastu male stvari, a nosloga sve pokvari. Nar. Pos.

Vitez Eluschegg.

III.

Za vitezom Eluscheggom došao je u Pulu i onaj politički činovnik, koji se je za izbora 1883. na otocih toliko odlikovao.

God. 1885. vršili su občeniti izbori za carevinsko vijeće. Ti izbori načeli su nerazdruživu dvojicu u Puli. Oni su ravnali sa izborom fiducijskog u izvanjskih občinah onoga kotara po onom receptu, po kojem dodjose na glas na kvarnerskih otocima. U izvanjskih občinah zapadnih kotara Istre kandidirala je hrvatsko-slovenska stranka profesora S p i ē ī ā, a talijanska dotadašnjeg svog zastupnika u istom izbornom kotaru, de Franceschi-a. Izabran bila je ovaj poslednji. A kako da i nebude! U puljskom kotaru ravnalo sa izborom član talijanskog radikalnog kluba na porečkom saboru, a u porečkom kotaru ljuči naš protivnik, blizanci vitez Eluschegg a, gorko uspomene vitez G u m e r, koji je na gosti u Poreču, priredjenoj na "čast i slavu" talijanske pobjede po dva puta govorio, nazdraviv najprije novoizabranom zastupniku de Franceschi-u, a zatim načelnikom svog kotara, koji su do pobjede prispomogli.

God. 1879. birele su izvanjske občine puljskoga kotara pod upravom političkoga poglavara G o e s e a skoro sve hrvatske fiducijsare, dočim su šest godina iza toga svestriji i probudjeni birači onog istog kotara — svi osim onih u Kansaranu — izabrali talijanske fiducijsare! Dade li se to inače razumeti van tim, da je kod tog izbora odlučivala grožnja, pritisak i na silje? Nipošto!

Izbor fiducijskog, obavljen početkom mjeseca maja 1885. u Puli, Vodnjani i Barbani donio je vitezu Eluscheggu novi lovor-vienac. U Puli bijaše izključena javnost izbora za naše birače, dočim su Talijani ulazili te izlazili u izbornu dvoranu tajnim ulazom. O slobodi izbora il o sjećanosti života ne bijaše niti govor. Naši prvači bijaju po sred dana javno u Puli blatom, jaji i drugim smradom nabacivani.

A u Vodnjanu? Tuj bi bila tekla krv na potoke, da na dan izbora fiducijsare nije pošlo za rukom našemu svetčeniku umiriti do skrajnosti ogrećen birače. Talijanska izborno komisija u Puli, Vodnjani i Barbani počinile su u prisutnosti političkih komesara takvih grđova i toliko nezakonitosti, da se je središnja vlast bokala il srušila podnjeti u carevinskom vjeću izbor de Franceschi-a na održanje. On je odsjedio u carevinskom vjeću zadnjih šest godina, a da njegov izbor ne bijaše nikada odobren!

Nu vitez Eluschegg nastojao je i inače za svog boravku u Puli korištiti svojoj stranci na šetu hrvatskoga puka. Za njegove vlade u onom kotaru ne bijaše jednih občinskih izbora valjano i redovito provedeni. Pod njegovom upravom pritisnuli su porezni uredi tako žestoko sa utjeri-

vajujući zaostatak zemljorazređenog duga, da je onaj puk u zdvojnosti poslao posebnu deputaciju k svjetloj kruni.

Pod konac god. 1886. stupio je u stanje mira prije spomenuti vitez G u m e r, upravitelj političkoga poglavarstva u Poreču i zastupnik vladin na istarskom saboru. Na to mjesto dodje mjeseca janara 1887. vitez Eluschegg. U Poreču počinje za vitez Eluschegg a nova doba. Promaknut u čin i u časti nalazio je nove pobude za daljnji rad u dosadašnjem smjeru. I zbili! Vitez Eluschegg razvija u porečkom kotaru do tada nevidjenu djelatnost. Svaka njegova rječ, svaki njegov korak, sve njegove misli i sva mu djela smjeraju jedino na to, da podignu sijaj i ugled talijanskoj stranci, da njom pomognu do duševnih i materijalnih uspjeha bez obzira, da li je to u moralu osnovano, da li se to temelji u zakonu i da li se tim drugoj narodnosti u pokrajini grob kopa.

U po osam godina svoje vladavine izkazao je on svojoj stranci toliko usluga, da ga ona punim pravom ubraja medju najzaslužnije svoje pravake. Za svakih izbora, občinskih, županijskih ili državnih od godine 1887. stekao si je vitez Eluschegg za svoju stranku više zasluga, nego li jedan po jedan od najvidjonijih vodja talijanske stranke, dapaće više nego li isto talijansko političko društvo za Istru.

Predaleko bismo zašli, kad bismo htjeli samo približno opisivati sve neurednosti, nezakonitosti i nasilja, počinjene kod izbora pod upravom vitez-a Eluschegg a u onom kotaru. Spominjemo samo zadnje izbore fiducijskog i zastupnika za carevinsko vjeće u Poreču i u Vrsaru, kojima je postavio vitez Eluschegg krunu svomu političkom djelovanju.

Kao što nam bijaše on žestok protivnik u narodno-političkom načelu, tako se je odlučno protivio i svakomu našemu duševnom napredovanju. Neumoljiv protivnik hrvatskog jeziku u crkvi i u školi, naštojao je svimi silami, da se iztisne ono malo nezgodnoga jezika iz crkve, što ga je mi našao u svojem kotaru. U tom je postupao složno sa svojim političkim jedinomišljem i duhovnoga i svjetskoga stališta.

A što da rečemo o pučkom školstvu u tom kotaru? U kratko reči smo sive, ako kažemo, da neima u porečkom političkom kotaru, sastojecem od dve trećine pučanstva hrvatskoga jezika, niti jedno javne pučke škole sa hrvatskim naukovnim jezikom.

Vitez Eluschegg bio način je dakle žestok protivnik u svakom obziru, pak je radi toga opravданo ono veselje našega puka u porečkom kotaru, kojim je pozdravio umirovljenje tog e. kr. činovnika.

Razstajaju se ovim sa vitezom Eluscheggom kano e. kr. činovnikom, mi mu želimo iskreno, da uživa još mnogo godina davno zasluženo umi-

rovljene — pod jednim samo uvjetom, ako ga nestane za uvjek sa političkog poprišta, na kojem je našemu murodu toliko naškodio, da će težkom mukom iz svojeg srca izbrisati njegovu crnu usponu.

Ribarenje u kvarnerskom zaljevu.

(Konac).

Pošto smo tako izcrpili naredbu triju ministarstva, da se može svatko samo ustanoviti za ribarenje, koje doista nema zakon, ali valjaju dok obстоje kako zakon, evo nas, da nadoveze nekoliko vičel i učinimo nekoliko opazaka obziru na same ustanove naredbe, i obziru na stvari kako jesu.

Značajne za naše odnošaje su već ustanove §. 2., gdje se u jednom dielu istoga vali, da obične nesmiju davati dozvole ribarenja ljudem, koji nepridaju obični na obali, a u drugom dielu, da se može dati tu dozvolu i drugim, neobičnim, te da ju nedavaju obične, nego e. kr. pomorska vlast, saslušav samo obične. Takvu dozvolu reč bi, da imaju ribari iz hrvatskog Primorja ili tukovani Kirci na korist obične kastavsko Preluku, a na korist porezne obične voloske na obali iste za bacanje mreža.

Da li ovamo spadaju Cozoti ili ne, da li naišme smiju loviti i u prostoru, koji nije udaljen od obala kvarnerskih morskih milja, nije baš jasno iz ustanova, zabrana, i. sl. §§. 22., 23. i 24. Ako njim je pak i zabranjeno, tko ih nadzire? Oni love i po noći, pa tko vidi, da li nekove i bliže morske obale.

§. 4. zabranjuje loviti i prodavati mlade ribe. Paziti, da se ne reproducuju, može se. Paziti, da se ne lože, nemože se, pače Cozoti love tako, da moradu i mljeti, t. j. mladih riba uloviti. Svojim međim na vičenje idu oni do dna, pak pobere sve što nadju, i stariju i mladiju i mlade ribe, takova, koja se mlječe, pače i samog ribljeg sjemenja. Oni sruži tako na dno, da pobere blato i u njemu svega i svæceša, što kasnije izpozna. Stoji je nađeno, da smiju prodati, to uzmu na kraj, nose na trg. Ostalo, mljeće i sjeme, već unisteno bacaju u more. Dogadja se, da i po "parar" tega natrag u more bacce. Poznat je slučaj, gdje njim je naš smjeli za to prigovorio, da naime nebi smjeli tako loviti, jer da zatvoriti ribu za buduće. Dotični Cozot je na to odgovorio, da Bog zna hoće li buduće godine živ biti, da on misli samo za hjetos, za dnamas, i nastoji čim veću korist imati. Cozoti su slični životinjama Mljetčanom u prošlosti. Mljetčka vlast je uvek gladala izvuci čim veću korist iz Istre, nemisli se na to, da skodi i žemali i njezinim stanovnikom i za buduće, jer nije bila stalna, da li će i unapred u žemlju upravljati, jer je Istra smatrana tluđom žemljom, koju valja izkoristiti dok je u njoj. Slično si misle i Cozoti, jer neznađu, da li će i buduće godine biti živi, i da li će ugovrane Istre i buduće godine dozvoliti, da oni sujedu na naših obala loviti, da li se neće teda negdu zanjeti više za svoje nego li za strance, za tjudince, za inozemce. Kako se iz daljnjih §§. razvidišti moži Cozoti smjedu na naših kvarnerskih obala lovitici cijelu godinu. Oti to propisuju mjeseca maja, junija, lipnja i diel rujna, ne za to, jer bi ujutru bilo zabranjeno u tih mjesecima, nego jer nebi malib ribe, koja leti brzo zasmrdi, komu prodati luhko, i jer se drži, da se u rečenih mjesecima ribe kote. I kote se stalno najviše, i da su i takodjeno stalno, da se sve u to doba još nookote, i u koliko se okote, mnoge još negdrastu, stopi se mljeć ili mlade ribe, koje se ne smjeđu loviti. Nebijaše bez razloga, što su Cozoti pravljili godina do-

zajili koncem septembra odnoga početkom oktobra, pače ima razloga, s kojih bi i kasnije morali dolaziti. Pomorska vlast morala bi učiniti svoju, da to unaprijed bude. To njoj nalaže §. 4. ministarske naredbe o ribarenju, kao i posljednji odstavak §. 23., pošto je lov "Cozot" osobito u avgustu i septembru, to oktobru i novembru, škodan inozemlju riba. Nek se nemisli, da se ribe kote i mlječe samo prema kopnu, pak da se ne nenuštu ako je "Cozot" zabranjeno loviti u prostoru jedne milje od kopna. One se kote i mlječe i dalje jedne milje po dnu, pak jih tu "Cozot" svojim načinom lova po dnu uništjuju bud još u sjemenu, bud mljeće, bud svakaku premješte. Imu različili riba, koje love u mrežmu kroz prst velike, a koje bi inače mnogo veće narašle. O tom se može ducive svatko na trgu uveriti. Glavulje n. pr. naravu i način učinju po sve malene. Raka bilo je 17. septembra t. g. na trgu opatijskom panar i pol. Bili su male i puni sjemenja. I drugih mjeseci imaju jih sa sjemenjem, ali najviše jih i najpuniji su sjemenja u češće spomenutih mjeseci.

I s toga bi e. kr. pomorska vlast, obzirom upravo na unoženje riba učinila ono, što nalaže posljednji odstavak §. 23., kad bi posve ukinula iznimke sadržane u drugom i tretjem odstavku §. 24., kad bi naime zabranila Cozotom loviti ribe od 1. maja do konačne novembra također u vodama podpadajućim pod lučke kapetanate u Trstu i Rovinju odnosno i Puli, osobito pak u vodama kvarnerskoga zaljeva.

Občenito se to u istinu zabranjuje slovom §. 23., al ta obična zabrana nevalja za vode kvarnerskoga zaljeva, za iztočne obale istarskog poluotoka i za neko obale Cresa i Krka. Jako je značajno, da se nigdje imenice nespominju "Cozoti", nego se uvek govori o lovu sa mrežama i drugim spravama na vučenje sa dvinama ladjama, a tako love samo "Cozoti". Njim dakle se koja šta obično zabranjuje u §. 22. i 23. ministarske naredbe, da se pak u §. 24. naredi, da te zabrane nevaljuju za vode Kvarnera. Zar da se zbilji za narod kvarnerskih obala čini iznimke ne samo na kopnu, nego i na moru? Zar da za nj neimadu valjanost običnih zakoni nit na kopnu nit na moru? Zar imaju oni biti i na kopnu i na moru izvan zakona? I zar se jih i tu ostiću na korist inozemaca? Oni, kako drugak tako i tu uvidjaju, da se s njima machulski postupa, i da i radi toga moradu težiti za drugom majkom pod istim vladarem.

Uvjek se nalazi stanovite obzire i tobožnje razloge, s kojih se s njimi inače postupa nego bi se imalo po pravi i način, s kojih se s njimi čini iznimke, od analoga ako što dobra načina, od zabrana, aka za čim dobrim idu.

Zabranu, da se nesmisli loviti od prve docembra do konce aprila, nevalja za nje, jer se kako se veli inače nebi moglo obskrbiti ribljega trga? Ako stvar ovako ostane i potraje, onda se ribljega trga s vremenom zbiju neće modi nikada i nimalo obskrbiti. Dok nebijuše Cozoti, bilo je na obala kvarnerskoga zaljeva i više ribara i više riba. Otkud su oni došli, sve manje je ribara i riba. Ribari nevnu uza nje obstojeći. Nemogu obstajati nit za to, što je sve manje riba, otkad Cozoti dolaze, i osbito otkad dolaze prerano. Svojim načinom ribarenja uništjuju oni ribu sve to jače. Nek se piša koga se heće domaćeg, svatko će redi, da je riba sve manje, i da su u koliko jih je, sve drobljije. Obskrba trga nesmisli biti razlogom, da smedli Cozoti loviti vodama Kvarnera kad hoće, jer će se tim doći do toga, da se trga u obče nede modi obskrbiti. Slab je gospodar, koj

koće, da bude on sa obitelju današ posve sit, da pak sutra neima ništa čim bi se nabavio. Valjan gospodar treba, da udesi sve tako, kako bi imao dovoljno i danaus i sutra.

Mi znamo, da ima ljudi, koji vele, da se jedva ribe najeti kad „Croat“ dođu; mi znamo, da ih je u to doba više na trgu i da se jih jestište kupi. Al to nas ne može odvratiti od uverujući, da bi se „Croat“ imalo zabruniti bar kroz 7 mjeseci lov, i to obzirom na to, da će imate unistiti ribe, a obzirom na to, da se sud dobiva manje i luvotije ribe, paće često i nezdrave, jer se produži što premlade po rastu, što prestare kao ulovljene u smrdljive, pošto je u mjesecu agustu, septembru, oktobru pa i novembru često tako vrne, da prebrzo zastare i zasmrde, pa što si s toga s njimi mogi želudac pokvare.

Sponujemo još, da se u trčaškom zaljevu nesme lovit sa mrežama na vučenje sa dyicama ladjama, i da na Rieku ne pusti „Croat“ s ribom mjeseca avgusta i septembra. Naredba onostranoga ministarstva je bolja od one ovostranoga. Kod ugovora, koji se je sklupo prije kvalitetnih godina, u Gorici iznadi naše monarhije i kraljevstva Italije, i uslijed kojega je često spomenuta naredba valjda izdvana, neznamo, koji se su sudjelovali. Sjećamo se bar tolike, da tu bijaše među ostalim i damaski zemaljski istarski kapetan vit. Campielli....

Caij smo, da se na prerni dolazak „Croat“ vrže osobito Dražani stanovnicima mošteničke Drage, koji se skoro izključivo bave ribarenjem; od njega mnogi žive, koji si osobito lovom sardela mnogo zasluge. Glede toga lova je naveđena ustanova §. 29. Valjdu se još „Croat“ drže. Ako ne, nek se Dražani prituže na pomorsku oblast. Ako njim pak nit ustanove nezajamčuje dovoljno lova sardela — a reč bi, da ne, jer se tuže osobito na to, što su ljetos prerano došli, agusti i septembru, kad Dražani najviše sardeli love —, nek daju svoje razloge na znanje pomorskoj oblasti, makar putem kojeg ribarskog odbora, ako u obče koji na iztočnoj obali Istre obstoji.

Almoitaez okolnost, da može po §. 43. obstojati odbor od dva lica, da po našem mnenju ne može biti odbora, kao nit društva od dva lica pitamo na svrsi:

Jeli ribarski odbori, propisani u netom spomenutom §. 43., imenito kod lučkih kapetanata i drugih lučkih uredu u obče oblasti? U kojih mjestih su ti odbori? Koje osobe sačinjavaju pojedine? Što rade? Da li savjetuju? Da li se njihovi savjeti uvažaju?

Ili takovi odbori postoje samo u na-rebi, da bude ljepe vidit? Ili su možda formalno i ustanovljeni, a da u istinu ništa nerade? Ljudi na iztočnoj obali Istre neznaaju za nje!

Javno pitanje

na c. kr. kotarsko poglavarstvo na Voleskom, na c. kr. namjestništvo u Trstu i na zemaljski odbor u Poreču.

U odluci, kojom se je občinsko za-stavstvo podgradsko razpustilo, kaže se izrično, da se novi izbori „imaju prezje razpisati“, dakle „prase“, odmah.

Od onda od 25. julijsa t. g. je do danas prošlo već devet tjedana.

Obzirom na jasnu ustanovu zakona, i onoga za cijelu ovu polovicu monarhije, u koju spada i Istra (čl. XVI. drž. zakona 5. marča 1862.) i onoga za pokrajinu Istru naposo (§. 91. pokr. zak. 10. julijs 1863.), obzirom na rječi, sadržane u odluci c. kr. namjestništva, kojom se je razpustilo občinsko zastupstvo u Podgradu, da se imadu novi izbori odmah razpisati i obzirom na to, da je već prošlo ne samo „odmah“, nego i devet tjedana, pitamo c. kr. namjestništvo u Trstu i c. kr. kotarsko poglavarstvo na Voleskom, kao oblasti, koje imadu uime cesara i kralja budit nad vrišnjem zakonom, te zemaljski odbor u Poreču, kao oblast, koja bi imala uime pučanstva stitići samoupravu občina:

Jesu li novi izbori za podgradsku občinu već razpisani?

U Trstu, 27. septembra 1894.

Uredništvo „Našo Sloga“.

Na uspomenu

rano preminulog prijatelja i druga
Andjela Antonca,

bogoslova trčaško-koparsko biskupije u Gorici.

Muor giovane, colui ch' al cel è caro!

Menandro.

Običnije se na žalost, mili Andjelo, naše zle slutnje, a tvoje kobne rječi, s

kojima si se od nas dijeli! Na razstanku začeli smo ti čim skoriji povratak, a ti, predviđedi zlo, reše: „Težko druzi, da se mi već ordje vidimo, jer meni do par meseči neće bit' no sviči“. Andjelo, nezabavni druze! Tko bi bio rekao, da će tebe tako mlada i čila pokositi nemirovnik ona, koja je „srestiš sile najjača“. Pred godinu dana došao si medju nas, da se izboriš, da žrtvuješ mladunčiću na oltaru vjere i domovine, či i zdrav, pa teo još nije prošla ni godina, a tebe usmio više među živimi. Nemlosti smrt prekinut tvoj život, otvosi tako neviđenim roditeljem dobrog i plenitog sina, njihovo mudro, narodu hrvatskome čestita sim, nam pak raztuzenim prijaljtem vjerna i mila druga.

U 21. godini života, u čievu mlađosti, poletila tvoja plementa duša u nebeske visine na vječnu pravdu, da primi nagradu za trud i za patnje, da bude blize Otonu, kojem si htio posvetiti umrli tvoj život.

Tripio si mnogo, kao i sva naša mlađez u Istri, ali ti si kao i mri nepomično stojao, odbijaš navele, stupao putem istine osvjećujući, od čega te ne mogase ni jednu nevolju odvratiti.

Uz znacaj, postjeće i radinost resila te osobito ljubav žara mladenceg narava našeg tužnog Hrvata, napram šire domovine Hrvatske. Ti, premda odgojen u tudjonu duhu, izvrignut tim pogibelji, da se otudjih narodu iz kojeg si mrtvo, ti si se čvrst uzdržao kao pravi sin naroda. Ti si sam nastojao naučiti materinji jezik, (budući ti to nedao pravedni zakon). Uvjek si bio spremjan na obranu pravica narodnog. Najveća veselje bilo ti, kad si čuo što godina iz naroda. Zanešen si bio za napredak, za dobro tužnog Istrama, kojeg ti je jedni život bio dobra poznat. Pa si se veselio, nadajući se mu i ti počodi, kad budes svoj čovjek. No prije, nego si to mogao postići, pokosila te krata smrt, umanjivši naš broj i onako premašen preognomu radu.

Mili Andjelo i Tebe je nestalo iz kola tužnih prijatelja, ali duboko usadjena ostatać u srcu našem na te mifa spomen, koja će nas sjecati i poticati na utravno izvrišavanje težkih zvaniničnih dužnosti u višogradu gospodnjem i narodnom.

Primi, Andjelo, za uzdarje ovo od tvojih prijatelja, drugova, koji razstrekani široni Istru, ne moguši ti izkazati dužno poštovanje, nije im bilo moguće odprati te do hladnog stana, kario te prerao riušće.

Ti si njim, znamo, već oprostoši, al narod težko. Njemu bo treba sinova, koji bi ga vodili putem spaša, koji bi ga doveli do veličine, prostvjete, slobode!

Sjećaj se, nezaboravni Andjelo, tvojih roditelja, tvoje mile domovine, a i nas razrušenih prijatelja: moli se Svevišnjemu za sve nas, osobito za tužni narod hrvatski, tog tvoj miljenja. S Bogom mili prijatelju, vjerni druze Andjelo! Lahač ti bila rodna zemlja, a duša naužila se Onog, za kojim mi svi težimo.

Hrvatski bogoslovi gorički.

O d z i v
svećenstva krčke biskupije na pastirski glas
presvetoga gospodina

ANDRIJE ŠTERKA.

„In cruce salus!“

„U križu svima tek je spas!“
S tom ložinkom Ti smjeran k nam dohodiš
Ko negda kralj ka đevici Slonskoj,
Prot sili ljetov, premoci sotonskoj,
Naš vladiko da k poljedi nas vodiš.
Čuj odsvad glosa r̄ zatogn pokliku,
Gđe veseli ti klješi...; Hozana!
A ne dō Bog kog od nas odmetnuka,
Da egoreći Ti čisto straši dana —
„Uz Te ave svili tu nas!“

„U križu svima tek je spas!“
Ti zboriš glasom Božijih navjestnika —
Blagoslavljenje pak su stopiš nje —
„Med nama evo nove mi bastine
Po zapoviedi Hrista namjestnika.
Na Božji takoj glas iz Ul-Haldeje
I Avran novu nadu postobjavio!“
A desnom dižeš stieg svoj, križ nam gdje je,
Dok lievom kažeš; vangielja istinu —

„U križu svima tek je spas!
Ti milo diraš u srcu nam žice
O križu zboriš, kako nosit ga je
I na nj proz ovog kratkog žica vaje
Upirat pogled, veči, ustrebu li prvi
Poništi ja eku križ si na Golgotu!
Ja častni križ nam predji Hli križi
A mi bi bili njima na sramotu,
Ne slijedi Tvoj mili glas!“

U križu svima tek je spas!“
Ti zboriš — tako dobiti pastir samo —
I neku križ otvorena knjiga.
Ja razmišljam ju. Jos Ti živa briga
Cin vjerno stado svaki da pitamo,
Vangielje, veči, tok je zdrava pića,
Za pastvu da je volje i nauka,
A pečat rieči neporocnost zlča,
Jer bez tog sve lili jeka mjeđnog zvuka.
A nama svat će Tvoj bit glos.

„U križu svima tek je spas!“
Ti zboriš — Tripit, tripti nam valja,
A dom naš mili strada od vjekovu,
Na nj srčni poput paklenih bješova
Zli dušmani, da pieu im bude žvalj.
Al odbiše ih uz križ djedi naši,
Uz njih uz križ bi trgnut naš pastir!
S tog borb nešni niti nas da plasi,
Da mirno drugi prava nam zatira!
Za križ i dom u Tabe nas!

V. P. Bratčanski.

Franina i Jurina

Fr. Ča je latina, Jurino, da su ponudili našemu plovana, da to ga uđinit u Barbanu za plovana?

Jur. A zađ baš tamo?

Fr. Jur doje, da jo u Štinjanu puljskoj gospodji probliži.

Jur. A, a—a, sad kapim.

Jur. Ča te bo reč po našu kist?

Fr. Bismo rokli pinel.

Jur. Neki na lože po silo će, da je to kasno.

Fr. Zađ je sam na se mistol.

Različite vesti.

Za družbu sv. Cirila i Metoda u Istri. Uredništvo našega lista pripoznato nadatje: Gosp. Marjan Marki iz Novalje u Dalmaciji 4 for.

akupljeno dne 23. septembra pri redovnjem prijateljskom sastanku u domu učitelja Predolina, a na predlog gdje učitelja Marki. Daravao: učitelj Predolin 1 krunu, Josip Predolin 10 filira, obitelj Galzinja 90 filira, učitelj Marki 1 krunu, učiteljica Marki 1 krunu, pop Juraj Marčić, umirovljeni župnik 4 kruna. — Gosp. Većnica Folta, kapelan u Curi, p. Žainj posao 10 for., sakupljeni u Curi od prijatelja istarskih sirota. — Gosp. Ivan Triunjetić iz Malinske posao 28, od kojih jo sakupila for. 21-28 dana gdje Avelina Fabianić prigodom otvorjenja hrvatsko štitarnice, a for. 1-72 sakupio je sam g. pošiljatelj, sakupljeni u maljenom društvu u sastavu sv. Marije Magdalene.

Gosp. M. Babić posao je na ruke g. M. Legionu iz Wörishofea za „Effendiju“ i za „Vegetarianco“ 40 njomekih maraka, za koje je pošta dala 24 for. 32 novčića. Živili I (Slični).

Zupnički Izpit položili su dobroim uspjehom prvičnoga čedna sliodoci svedenici trčaško-koparsko biskupiju i to ge: S. Budin, duh. pomoćnik kod Josueta u Trstu; Ellner Ante, župe-upravitelj u Žminju; Počivalnik Vatroslav, duh. pomoćnik u Brezovici; Šašoli Milko, duh. pomoćnik u Vatovljah; Šterbo Mati, župe-upravitelj na Dvoru (Korti); g. Škrli Josip, kapelan u Storju i g. Vranjac Ivan, duh. pomoćnik u Oprilju.

Iz krčke biskupije dobljeno slijedeći vješt, koju se radično pozdraviti gg. svećenici i onaj pobožni ptk: Vaneč, g. Franjo Volarić, kapelan 1. Rabu polazi u Čunski, a na mjesto njega dolazi veči, g. Bar. Gršković; veči, g. Niko Grego, kapelan u Omiljanu polazi na Puntu luna, mjesto njega dolazi u Omiljanu mladomonski č. g. Jv. Blažić; mladomonski č. g. Antun Bonifacij imenovan je duh. pomoćnikom u Novoj; č. g. M. Petris imenovan je vi-karon u Krku, zajedno biskupski kapelan; č. g. Kl. Kv. Bonifacij ide na više nauke u Bet: č. g. Blažić Soldatđić dobio je 6 mjeseca dopusta. Otvoren je natječaj za dekanu stolnoga kaptola i jednoustav-

konički; uz to 6 župa: Bačka, Punat, Vrbnik, Dobrinj, Dubašnica i Malinska, Hvala Bogu krećemo na bolje!

Nekadni izbori za pokrajinski sabor u Poreču obavili će se dne 16. oktobra t. g. Birati se imade dva zastupnika, t. to jednog za grad Piran i drugoga za trogovačko-obručićku komoru u Rovinju. Željno tuljanaškoj gospodi, da budu sret-niji nego li do sada u izbori.

Skupština Bratčanski hrv. ljudi a lati obdržavala se je sa naj-vjećim dnevnim redom dne 20. t. m. u Kastvu. Premda se avuda sabire na korist družbe sv. Cirila i Metoda, ipak jo „Bratčanski“ i teđem prošlo državljeno godište za par stotina forinti posmiočila svoju imovinu. Vrhlu toga daravao je „Bratčanski“ destili na rodoljub i trogovač gosp. Mate Kundis svoju dionicu „Narodnoga Doma“ u Kas-tvu. U novi odbor stupili su nekoji novi članovi, jer uokolo dosadanji odbornici moguće radi odsljenosti od Kastva ili radi svojih posava opet stupiti u odbor. U osta-lom obavijestili sešuo čitatelju po starom običaju o točaju akupštino plemenito naše „Bratčanski“.

Dali su očekivu. U zadnjem broju glavila zomjal, odbora u Poreču „L'Istria“ citamo, da su se zahtvili na časti prijednika (asesora) zomjaljeg odbora gg. Gambini, Clava i Bartoli. Za razlog tomu navadjuju to, da jih javni li-stovi pokrajinu, osobito puljski „Givine“ i Pensi e r o“ napadaju, dirajućak u često o njihova značaja. — Mi ne-znamo, koji je prav uzrok tomu važnomu koraku spomenute gospodu, nu držimo, da ne iza toga nočko „dobe la“ enkrivati mora. Po zakonu imali bi rada stupiti na mjesto odstupivih prisjetnika njihovi za-vjenici, isto birani od sabora, dotično akupštinskih kurija. Idemo da vidimo, što do se toga izleći.

Ribarenje u kvarnerskom zaljevu. Na drugom mjestu donašeno konac zanimiva članika o ribarenju u našem zaljevu, koji ide za fin, da upozori oblasti na vršenju zakona ili nareda, obziran na ribarenje od strane Čo o z o t a u našem moru i da zaštiti interes domaćih ribara od pohlepa tujnjaca, koji impropisu zakon i kojim se daje povlastice na štetu domaćih ribara.

Orđaj nam jo dodati obzironi na ono, što je rečeno o lučkih kapetanatih, da takovi obsteju u Trstu, Puli, Rovinju i Lošinju. Pod puljski kapetanat spada expozitura u Voleskom. Međutim premaši spomenutog članka nije posvojio izvršen, te radi toga pozivljeno naše prijatelje, kojim su poznati pojedini slučajevi zleporebave ili povrijeđe zakona, bilo od strane koga u tom predmetu, da nas o tom obavijestiti izvole.

Mi nastojimo, da pomorsko oblasti doznaju ovim putem za jude naših ribara, koji trpe ratični, jer tjudinci uživaju povlastice. Nebudu li ribarom našim pomoći od pomorskih oblasti, trebati će, da se ovo pitanje sprati na drugom mjestu.

Gradnja škola družbe sv. Cirila i Metoda na Istru. Od prijateljske strane doznaemo, da je zgrada za školu, što će ju otvoriti naša družba u Baderni, vrlo krasna, samo žalbuče za ovu godinu malo prekasno dogovorljiva. Druga zgrada, naime ona u Kašteliru, napravjuje brzo, te će biti za osam dana pod krovom: Biće srećno!

Početak zadržljivanja u Pazlinu. Gospodini, kojima su milošću blage uspomene kot, poglavara Schwarza zasjela u upravno vjeće, započeli su predviđanja zanovetanja proti občinskom poglavarstvu. Prva prijava u tome da je ustanovljeno proračuna mjestne občine za god. 1895. Predsjednik upravnoga vjeće g. Covaz (negda Kovac) podnio je prigovor protiv 6 točaka.

Ovdje izpuštanju nabrojiti pojedino prigovore, jer vjero je obširnije na nje svrati u buduće. Nemožemo ispričati, a da se ne priklučimo začinjenju obč. odbora, da proti proračunu prigovaru jedan Covaz, koji ju sve do konca augusta 1893. za 10 godinu kao blagajnik pazinske občine predviđavao odbor proračune na istom onom temelju, na kojem je i ovaj, komu prigovara. Usljed obširnog i temeljito izvješća občinskog odbora bili su svi ti prigovori odbivni i prihvatu proračunu kako je bio predložen.

Druga točka, o kojoj se spominula upravno vjeće, jest jezikovno pitanje. Ono je naime priljubilo občinsko poglavarstvo, da njegovo hrvatsko dopista ne prima na znanje, te jih neće umati u podnesnik niti stvarno riešiti. Iztečemo, da takvoga zaključka nije stvorilo upravno vjeće, nego samosvojno ga je poprimio i izveo predsjednik Covaz. Toj samovolji, nadamo se ipak, da će se naći lješa kod nadležnog mjeseca, kamo se obč. odbor već obratio.

To su eto prvi plodovi sjemeja, posijanog od bivšega kotarskoga poglavara. Naravski, da to nije koristilo za red i

unapredijivajuće občeg dobra u ovoj občini, ali podnešeno je svakako za hrvatski narod u ovom kotaru, jer će i silepi uvidjeti, da ti toboljni njihovi "prijatelji", koji su njim se prije izbora obratili njihovom hrvatskom jeziku, sada, kada su izabrani, smatraju njih za svoje robeve, nepriznajuju im jezik po Bogu njih danog, a po zakonu priznajuću kao jednakopravno. Samo tako naprili!

Ovom prigodom još jednu. Upravno veće ima svoj ured na I. katu obične zgrade. Tko toga uredu je dvoranu za sjednice zastupstva. Ovih dana je pak izgubio hrvatski nadpis nad dvoranom, a pušten samo talijanski. Talijan svud jučnici!

Dvadeset godišnjica čitaonica u Baški. Od tamo nam piše polovicom rujna 1894. Evo mu da vam izvestim o sabavi, što je bila u proslavi 20-godišnjice našeg čitaonice. Dvadeset ljeta u narodnoj životu važi puno, pa za to ne možemo nego povoljiti ideju odbora, što se bio utrošio u tu svrhu. Proslava ova bijaće istina skromna prema prilikom, ali možemo reći posvojena.

Dvije vederi, dne 8 i 9 tek. mja. zabiljajala nas naša parjaničica, naša učenčica mladež. Tim jo pokazala, da zada i velimo svog odmora koristno upotrobiti. Iština je, da tu nije bila po prvi put u Baški zabiljala ili „komodiju“. Ovog puta ne mogao bilo sudjelovati braća iz Vrbnika, košto drugih godina, ali mečavio reći, da u našu naši pitomec učiteljija u Zadru i Kopru, kad i ostali posvojili.

Sravnjeni preparandi Durinović zgodno je u kratko orisao 20-ljotni obstanak i važnost bašč. čitaonice. Nije mogao pri tom, da ne spomeni njezinog osnivača, našeg nasabovarog župnika Dordića. — Lijepo jo održavao žalobica: „Kumpar Anton Aleluja“; osobito ja dobro oponasao Krajancinu pravniku Dordiću. I deklamacija „Djed i unuk“ lijepe ju usjepela, a drugo vederi ona: „Rodu o jeziku“. Smieha bijaće dosta u „Bečići“ lakrdiji, priredjenoj po posurici od Tomića, gdje su strpli u skriju na nejeste starog oružja starog popa Jorana, a svemu bila kriva njemačka „spraka“. — Za proslijevu jo nadošlo više brzojava od vrhodoljuba gg. Vitezida i Spinčića tor drugih iz Zadra i Pula. — Drugo vederi radi grmljanju i kise nebijasno zabiljala onako posjeđeno ka prve. Nisu bili na zabiljavi nekoj naši srčanici a ni naša dječica mornarska nije se brojno odzavala, kao što joj moramo prigovoriti, da skoro ni malo ne pohadja čitaonicu. Sa svim tim ostalo je od zabiljave dosta distrog prihoda, koji je namijenjen pol čitaonici a pol za izplatu sv. križa „na poklonci“.

Nu koncu zabiljajujemo evo gg. pravniku i učiteljiju, koji je tako lijepe zabiljajahu, sa željom, da bi i do godine; osobito g. pravniku Dordiću, koji se je najveć trudio oko proslave 20-godišnjice naše hr. čitaonice i tim pokazao, da ne zaostaje za njezinim osnivačem, a svojim sticem pok. župnikom Dordićem. X.

Otvoreno hrv. čitaonicu u Malinskoj. Iz Malinske, dne 22. t. m. Znatljivo proleto sam stranicu zadužujući broja vredno "Naša Sloga" te junacke potporncu na trnovom našem narodnom poprištu, te miljenje siromašnog ali poštenog hrvatskog pučanstva u Istri, koje žalibova još ovdje onđe čamci obavito plastiom tmine. Preteši samih s nadom, da su naši opis slavlja, što se slavilo dneva 16. rujna u Malinskoj, ubavom mještancu ravne Dubašnico, dneva, koji će zlatnim pištem ostati zabilježen u dubašnjačkoj kronici. Ali tog opisa je ne nadjeli. Pošto Vam se dakle, volovč. gosp. urođeni, nitko javio nije, ovo mon. da to, u koliko mi slabo silo dopuštaće budu, učinim. Već bje usupred, putom "Naše Sloga" javljen dan, kad se imala otvoriti u Malinskoj hrvatska čitaonica. Zamolio se rodoljube i znance, da na tom prilikom što mnogobrojnije posjetiti izvoli. Da nam se oglošiš nećo, znali smo predobro, ali ipak radu izliđemo, da je usprijeb biodaleko nad krovicanjem. Ne samo sa ciosog otoka, već kako Vam je poznato i s kraje Liburnija dohrišo junaci sokoli posebnim parobrodom, da svećenost što svajipje uspije, da nam zasjeduće, da su naša svra spojena načinju vezom i da biju za nosrotnu majku domovinu jednako, ako nas i dijeli vrko more. Vadija jimi bijaće onaj, što stoji medju prsimi u bojnih rodovitih za naša prava — profesor Spinčić. Kad stupiši gosti na kraj zatutnjili mužari, zaorilo pješme u urušebici: „živio“. Na to pozdravi gesto izletnika predsjednike čitaonice — velod. g. Milović. Zastupnik mu Spinčić odgovori, a taj govor bijaće popravio nepristanih živil-kicu. Muški kašnici došpješi iz Krka gg. dr. Vitezid, dr. Volarčić, dr. Fabianić i mnogo drugih, kojim su išlo u susret. Otvoreno bilo jo u pet sati i pol.

Rodoljuban i zanosan govor držao je podpredsjednik učitelj Tončić, proknut i praden često klicanjem prisutnili.

Gantu zabiljajao je tamburaški zbor iz Vrbnika. Kod vegera je skoro svatko htio, da dade oduska radostnu du-tvu, što mu napunjavalo grudi. Redalo se zdravica za zdravicom, a htjelo bi se mnogo stupao. "Naše Sloga" kad bili Vas o svakoj posebnoj obavestici kanio. Sve bio je učinio i ponosno. Miljenik naših vila je "Evo" izjavio i pročitao prigodnu pjesmu. Živio! Niemo zaboravili ni se na držuju sv. Cirila i Metoda, kojih je toliki plemeniti oči, pak skupimo i za njih svetuću. Ovomu se kliče, kliče se onomu; rukujemo se ovi, ljubo se ovi, — težko se je bilo razmatrati s milimi gosti, ali njima se valjalo podi te malo kasnije plovio jo "Sibyl" mirno put bajuće Općije.

Skupimo se opeta naš više i još dugo za tim orili se u tihoj rujanskoj noći glasovi pjesme našo. Rastadesmo se ne poček sretni što smo toliko krasno prošli dan.

Red je da svim, zeleno novorodjanoj čitaonici dug i srstani život i s nadom, da do ona bili ognjaste narodne svesti, na kom će se ugrijati i nekoju ozeblju sru, koju bi morala buktiti plamenom domovinske ljubavi.

Hrvatski sveučilišni građani u Gospiću priredili su jučer 26. septembra u prostorijama hrvatske čitaonice "Lička Vila" učenjaci, koji su možate i sami misliti, kakvima su duhovno bili nadahnuti, to da su bili patriotsko i zato se jo i dosta vikalo aviva "Legi", predsjedniku, Osoru i Stanichu, o. kr. bilježniku u Puli, koji se jo u tom prilikom kada ljeti naš protivnik pokazao.

No troba g. uređnici, da Vam donosemo i govoranje, koje izrekoša u onoj

čitaonici naši odmetnici Stanich i sedmoškolsko Salata, jer si možete i sami misliti, kakvima su duhovno bili nadahnuti, to da su bili patriotsko i zato se jo i dosta vikalo aviva "Legi", predsjedniku, Osoru i Stanichu.

Počeo je da svim, zeleno novorodjanoj čitaonici dug i srstani život i s nadom, da do ona bili ognjaste narodne svesti, na kom će se ugrijati i nekoju ozeblju sru, koju bi morala buktiti plamenom domovinske ljubavi.

No troba g. uređnici, da Vam donosemo i govoranje, koje izrekoša u onoj čitaonici, dug i srstani život i s nadom, da do ona bili ognjaste narodne svesti, na kom će se ugrijati i nekoju ozeblju sru, koju bi morala buktiti plamenom domovinske ljubavi.

Počeo je da svim, zeleno novorodjanoj čitaonici, dug i srstani život i s nadom, da do ona bili ognjaste narodne svesti, na kom će se ugrijati i nekoju ozeblju sru, koju bi morala buktiti plamenom domovinske ljubavi.

Štampano je da svim, zeleno novorodjanoj čitaonici, dug i srstani život i s nadom, da do ona bili ognjaste narodne svesti, na kom će se ugrijati i nekoju ozeblju sru, koju bi morala buktiti plamenom domovinske ljubavi.

Štampano je da svim, zeleno novorodjanoj čitaonici, dug i srstani život i s nadom, da do ona bili ognjaste narodne svesti, na kom će se ugrijati i nekoju ozeblju sru, koju bi morala buktiti plamenom domovinske ljubavi.

Štampano je da svim, zeleno novorodjanoj čitaonici, dug i srstani život i s nadom, da do ona bili ognjaste narodne svesti, na kom će se ugrijati i nekoju ozeblju sru, koju bi morala buktiti plamenom domovinske ljubavi.

Štampano je da svim, zeleno novorodjanoj čitaonici, dug i srstani život i s nadom, da do ona bili ognjaste narodne svesti, na kom će se ugrijati i nekoju ozeblju sru, koju bi morala buktiti plamenom domovinske ljubavi.

Štampano je da svim, zeleno novorodjanoj čitaonici, dug i srstani život i s nadom, da do ona bili ognjaste narodne svesti, na kom će se ugrijati i nekoju ozeblju sru, koju bi morala buktiti plamenom domovinske ljubavi.

Štampano je da svim, zeleno novorodjanoj čitaonici, dug i srstani život i s nadom, da do ona bili ognjaste narodne svesti, na kom će se ugrijati i nekoju ozeblju sru, koju bi morala buktiti plamenom domovinske ljubavi.

Štampano je da svim, zeleno novorodjanoj čitaonici, dug i srstani život i s nadom, da do ona bili ognjaste narodne svesti, na kom će se ugrijati i nekoju ozeblju sru, koju bi morala buktiti plamenom domovinske ljubavi.

Štampano je da svim, zeleno novorodjanoj čitaonici, dug i srstani život i s nadom, da do ona bili ognjaste narodne svesti, na kom će se ugrijati i nekoju ozeblju sru, koju bi morala buktiti plamenom domovinske ljubavi.

Štampano je da svim, zeleno novorodjanoj čitaonici, dug i srstani život i s nadom, da do ona bili ognjaste narodne svesti, na kom će se ugrijati i nekoju ozeblju sru, koju bi morala buktiti plamenom domovinske ljubavi.

Štampano je da svim, zeleno novorodjanoj čitaonici, dug i srstani život i s nadom, da do ona bili ognjaste narodne svesti, na kom će se ugrijati i nekoju ozeblju sru, koju bi morala buktiti plamenom domovinske ljubavi.

Štampano je da svim, zeleno novorodjanoj čitaonici, dug i srstani život i s nadom, da do ona bili ognjaste narodne svesti, na kom će se ugrijati i nekoju ozeblju sru, koju bi morala buktiti plamenom domovinske ljubavi.

Štampano je da svim, zeleno novorodjanoj čitaonici, dug i srstani život i s nadom, da do ona bili ognjaste narodne svesti, na kom će se ugrijati i nekoju ozeblju sru, koju bi morala buktiti plamenom domovinske ljubavi.

Štampano je da svim, zeleno novorodjanoj čitaonici, dug i srstani život i s nadom, da do ona bili ognjaste narodne svesti, na kom će se ugrijati i nekoju ozeblju sru, koju bi morala buktiti plamenom domovinske ljubavi.

Štampano je da svim, zeleno novorodjanoj čitaonici, dug i srstani život i s nadom, da do ona bili ognjaste narodne svesti, na kom će se ugrijati i nekoju ozeblju sru, koju bi morala buktiti plamenom domovinske ljubavi.

Štampano je da svim, zeleno novorodjanoj čitaonici, dug i srstani život i s nadom, da do ona bili ognjaste narodne svesti, na kom će se ugrijati i nekoju ozeblju sru, koju bi morala buktiti plamenom domovinske ljubavi.

Štampano je da svim, zeleno novorodjanoj čitaonici, dug i srstani život i s nadom, da do ona bili ognjaste narodne svesti, na kom će se ugrijati i nekoju ozeblju sru, koju bi morala buktiti plamenom domovinske ljubavi.

Štampano je da svim, zeleno novorodjanoj čitaonici, dug i srstani život i s nadom, da do ona bili ognjaste narodne svesti, na kom će se ugrijati i nekoju ozeblju sru, koju bi morala buktiti plamenom domovinske ljubavi.

Štampano je da svim, zeleno novorodjanoj čitaonici, dug i srstani život i s nadom, da do ona bili ognjaste narodne svesti, na kom će se ugrijati i nekoju ozeblju sru, koju bi morala buktiti plamenom domovinske ljubavi.

Štampano je da svim, zeleno novorodjanoj čitaonici, dug i srstani život i s nadom, da do ona bili ognjaste narodne svesti, na kom će se ugrijati i nekoju ozeblju sru, koju bi morala buktiti plamenom domovinske ljubavi.

Štampano je da svim, zeleno novorodjanoj čitaonici, dug i srstani život i s nadom, da do ona bili ognjaste narodne svesti, na kom će se ugrijati i nekoju ozeblju sru, koju bi morala buktiti plamenom domovinske ljubavi.

Štampano je da svim, zeleno novorodjanoj čitaonici, dug i srstani život i s nadom, da do ona bili ognjaste narodne svesti, na kom će se ugrijati i nekoju ozeblju sru, koju bi morala buktiti plamenom domovinske ljubavi.

Štampano je da svim, zeleno novorodjanoj čitaonici, dug i srstani život i s nadom, da do ona bili ognjaste narodne svesti, na kom će se ugrijati i nekoju ozeblju sru, koju bi morala buktiti plamenom domovinske ljubavi.

Štampano je da svim, zeleno novorodjanoj čitaonici, dug i srstani život i s nadom, da do ona bili ognjaste narodne svesti, na kom će se ugrijati i nekoju ozeblju sru, koju bi morala buktiti plamenom domovinske ljubavi.

Štampano je da svim, zeleno novorodjanoj čitaonici, dug i srstani život i s nadom, da do ona bili ognjaste narodne svesti, na kom će se ugrijati i nekoju ozeblju sru, koju bi morala buktiti plamenom domovinske ljubavi.

Štampano je da svim, zeleno novorodjanoj čitaonici, dug i srstani život i s nadom, da do ona bili ognjaste narodne svesti, na kom će se ugrijati i nekoju ozeblju sru, koju bi morala buktiti plamenom domovinske ljubavi.

Štampano je da svim, zeleno novorodjanoj čitaonici, dug i srstani život i s nadom, da do ona bili ognjaste narodne svesti, na kom će se ugrijati i nekoju ozeblju sru, koju bi morala buktiti plamenom domovinske ljubavi.

Štampano je da svim, zeleno novorodjanoj čitaonici, dug i srstani život i s nadom, da do ona bili ognjaste narodne svesti, na kom će se ugrijati i nekoju ozeblju sru, koju bi morala buktiti plamenom domovinske ljubavi.

Štampano je da svim, zeleno novorodjanoj čitaonici, dug i srstani život i s nadom, da do ona bili ognjaste narodne svesti, na kom će se ugrijati i nekoju ozeblju sru, koju bi morala buktiti plamenom domovinske ljubavi.

Štampano je da svim, zeleno novorodjanoj čitaonici, dug i srstani život i s nadom, da do ona bili ognjaste narodne svesti, na kom će se ugrijati i nekoju ozeblju sru, koju bi morala buktiti plamenom domovinske ljubavi.

Štampano je da svim, zeleno novorodjanoj čitaonici, dug i srstani život i s nadom, da do ona bili ognjaste narodne svesti, na kom će se ugrijati i nekoju ozeblju sru, koju bi morala buktiti plamenom domovinske ljubavi.

Štampano je da svim, zeleno novorodjanoj čitaonici, dug i srstani život i s nadom, da do ona bili ognjaste narodne svesti, na kom će se ugrijati i nekoju ozeblju sru, koju bi morala buktiti plamenom domovinske ljubavi.

Štampano je da svim, zeleno novorodjanoj čitaonici, dug i srstani život i s nadom, da do ona bili ognjaste narodne svesti, na kom će se ugrijati i nekoju ozeblju sru, koju bi morala buktiti plamenom domovinske ljubavi.

Štampano je da svim, zeleno novorodjanoj čitaonici, dug i srstani život i s nadom, da do ona bili ognjaste narodne svesti, na kom će se ugrijati i nekoju ozeblju sru, koju bi morala buktiti plamenom domovinske ljubavi.

Štampano je da svim, zeleno novorodjanoj čitaonici, dug i srstani život i s nadom, da do ona bili ognjaste narodne svesti, na kom će se ugrijati i nekoju ozeblju sru, koju bi morala buktiti plamenom domovinske ljubavi.

Štampano je da svim, zeleno novorodjanoj čitaonici, dug i srstani život i s nadom, da do ona bili ognjaste narodne svesti, na kom će se ugrijati i nekoju ozeblju sru, koju bi morala buktiti plamenom domovinske ljubavi.

Štampano je da svim, zeleno novorodjanoj čitaonici, dug i srstani život i s nadom, da do ona bili ognjaste narodne svesti, na kom će se ugrijati i nekoju ozeblju sru, koju bi morala buktiti plamenom domovinske ljubavi.

Štampano je da svim, zeleno novorodjanoj čitaonici, dug i srstani život i s nadom, da do ona bili ognjaste narodne svesti, na kom će se ugrijati i nekoju ozeblju sru, koju bi morala buktiti plamenom domovinske ljubavi.

Štampano je da svim, zeleno novorodjanoj čitaonici, dug i srstani život i s nadom, da do ona bili ognjaste narodne svesti, na kom će se ugrijati i nekoju ozeblju sru, koju bi morala buktiti plamenom domovinske ljubavi.

Štampano je da svim, zeleno novorodjanoj čitaonici, dug i srstani život i s nadom, da do ona bili ognjaste narodne svesti, na kom će se ugrijati i nekoju ozeblju sru, koju bi morala buktiti plamenom domovinske ljubavi.

Štampano je da svim, zeleno novorodjanoj čitaonici, dug i srstani život i s nadom, da do ona bili ognjaste narodne svesti, na kom će se ugrijati i nekoju ozeblju sru, koju bi morala buktiti plamenom domovinske ljubavi.

Štampano je da svim, zeleno novorodjanoj čitaonici, dug i srstani život i s nadom, da do ona bili ognjaste narodne svesti, na kom će se ugrijati i nekoju ozeblju sru, koju bi morala buktiti plamenom domovinske ljubavi.

Štampano je da svim, zeleno novorodjanoj čitaonici, dug i srstani život i s nadom, da do ona bili ognjaste narodne svesti, na kom će se ugrijati i nekoju ozeblju sru, koju bi morala buktiti plamenom domovinske ljubavi.

Štampano je da svim, zeleno novorodjanoj čitaonici, dug i srstani život i s nadom, da do ona bili ognjaste narodne svesti, na kom će se ugrijati i nekoju ozeblju sru, koju bi morala buktiti plamenom domovinske ljubavi.

Štampano je da svim, zeleno novorodjanoj čitaonici, dug i srstani život i s nadom, da do ona bili ognjaste narodne svesti, na kom će se ugrijati i nekoju ozeblju sru, koju bi morala buktiti plamenom domovinske ljubavi.

Štampano je da svim, zeleno novorodjanoj čitaonici, dug i srstani život i s nadom, da do ona bili ognjaste narodne svesti, na kom će se ugrijati i nekoju ozeblju sru, koju bi morala buktiti plamenom domovinske ljubavi.

Štampano je da svim, zeleno novorodjanoj čitaonici, dug i srstani život i s nadom, da do ona bili ognjaste narodne svesti, na kom će se ugrijati i nekoju ozeblju sru, koju bi morala buktiti plamenom domovinske ljubavi.

Štampano je da svim, zeleno novorodjanoj čitaonici, dug i srstani život i s nadom, da do ona bili ognjaste narodne svesti, na kom će se ugrijati i nekoju ozeblju sru, koju bi morala buktiti plamenom domovinske ljubavi.

Štampano je da svim, zeleno novorodjanoj čitaonici, dug i srstani život i s nadom, da do ona bili ognjaste narodne svesti, na kom će se ugrijati i nekoju ozeblju sru, koju bi morala buktiti plamenom domovinske ljubavi.

Štampano je da svim, zeleno novorodjanoj čitaonici, dug i srstani život i s nadom, da do ona bili ognjaste narodne svesti, na kom će se ugrijati i nekoju ozeblju sru, koju bi morala buktiti plamenom domovinske ljubavi.

Štampano je da svim, zeleno novorodjanoj čitaonici, dug i srstani život i s nadom, da do ona bili ognjaste narodne svesti, na kom će se ugrijati i nekoju ozeblju sru, koju bi morala buktiti plamenom domovinske ljubavi.

Štampano je da svim, zeleno novorodjanoj čitaonici, dug i srstani život i s nadom, da do ona bili ognjaste narodne svesti, na kom će se ugrijati i nekoju ozeblju sru, koju bi morala buktiti plamenom domovinske ljubavi.

Štampano je da svim, zeleno novorodjanoj čitaonici, dug i srstani život i s nadom, da do ona bili ognjaste narodne svesti, na kom će se ugrijati i nekoju ozeblju sru, koju bi morala buktiti plamenom domovinske ljubavi.

Štampano je da svim, zeleno novorodjanoj čitaonici, dug i srstani život i s nadom, da do ona bili ognjaste narodne svesti, na kom će se ugrijati i nekoju ozeblju sru, koju bi morala buktiti plamenom domovinske ljubavi.

Štampano je da svim, zeleno novorodjanoj čitaonici, dug i srstani život i s nadom, da do ona bili ognjaste narodne svesti, na kom će se ugrijati i nekoju ozeblju sru, koju bi morala buktiti plamenom domovinske ljubavi.

Štampano je da svim, zeleno novorodjanoj čitaonici, dug i srstani život i s nadom, da do ona bili ognjaste narodne svesti, na kom će se ugrijati i nekoju ozeblju sru, koju bi morala buktiti plamenom domovinske ljubavi.

Štampano je da svim, zeleno novorodjanoj čitaonici, dug i srstani život i s nadom, da do ona bili ognjaste narodne svesti, na kom će se ugrijati i nekoju ozeblju sru, koju bi morala buktiti plamenom domovinske ljubavi.

Štampano je da svim, zeleno novorodjanoj čitaonici, dug i srstani život i s nadom, da do ona bili ognjaste narodne svesti, na kom će se ugrijati i nekoju ozeblju sru, koju bi morala buktiti plamenom domovinske ljubavi.

Štampano je da svim, zeleno novorodjanoj čitaonici, dug i srstani život i s nadom, da do ona bili ognjaste narodne svesti, na kom će se ugrijati i nekoju ozeblju sru, koju bi morala buktiti plamenom domovinske ljubavi.

Štampano je da svim, zeleno novorodjanoj čitaonici, dug i srstani život i s nadom, da do ona bili ognjaste narodne svesti, na kom će se ugrijati i nekoju ozeblju sru, koju bi morala buktiti plamenom domovinske ljubavi.

Štampano je da svim, zeleno novorodjanoj čitaonici, dug i srstani život i s nadom, da do ona bili ognjaste narodne svesti, na kom će se ugrijati i nekoju ozeblju sru, koju bi morala buktiti plamenom domovinske ljubavi.

Štampano je da svim, zeleno novorodjanoj čitaonici, dug i srstani život i s nadom, da do ona bili ognjaste narodne svesti, na kom će se ugrijati i nekoju ozeblju sru, koju bi morala buktiti plamenom domovinske ljubavi.

Štampano je da svim, zeleno novorodjanoj čitaonici, dug i srstani život i s nadom, da do ona bili ognjaste narodne svesti, na kom će se ugrijati i nekoju ozeblju sru, koju bi morala buktiti plamenom domovinske ljubavi.

Štampano je da svim, zeleno novorodjanoj čitaonici, dug i srstani život i s nadom, da do ona bili ognjaste narodne svesti, na kom će se ugrijati i nekoju ozeblju sru, koju bi morala buktiti plamenom domovinske ljubavi.

Štampano je da svim, zeleno novorodjanoj čitaonici, dug i srstani život i s nadom, da do ona bili ognjaste narodne svesti, na kom će se ugrijati i nekoju ozeblju sru, koju bi morala buktiti plamenom domovinske ljubavi.

hode, da bude on sa obitelju danas posvetit, da pak sutra nelma ušta čim bi se nahranio. Vojnu gospodar treba, da udesi sve tako, kako bi imao dovoljno i danas i sutra.

Mi znamo, da imam ljudi, koji vele, da se jedva ribe naletu kad „Croat“ dođu; mi znamo, da jih je u to doba vše na trgu i da se jih jestinje kupi. A to nas ne može odvratiti od uvjerenja, da se „Croat“ imalo zabraniti bar kroz 7 mjeseci lov, i to obzirom na to, da će inače uništiti ribe, a obzirom na to, da se sad dobiva manje i drobne ribe, pače često i nezdrave, jer se prodaju što premlade po rastu, što prestare kao ulovljene i smrđljive, pošto je u mjesecima agustu, septembru, oktobru pri i novembru često tako vrace, da prebrzo zastare i zasmre, pa što si s toga s njimi mogi željedan pokvarite.

Spojnjeno još, da se u tržačkom zaštuju nesuši lovit sa univerzitom na vjećenje sa dvojnim ladjama, i da na Rietku neupstu. „Croat“ s ribom mjeseca avgusta i septembra. Naredba ostanovanoga ministarstva je bolje od one ovostranog. Kod ugovora, koji se je sklapao prije kakvih deset godina u Gorici između našeg monarhije i kraljevstva Italije, i uslijed kojega je često spomenuta naredba valjda izduzla, neznamo, koji sve su sudjelovali. Sjećamo se bar toliko, da tu bijaše među ostalim i današnji zemaljski istarski kapetan vi. „Campitelli“....

Cilj smo, da se na pravim dolazak „Croat“ teže osobito Dražani stanovali međenike Drage, koji se skoro izključivo bave ribarstvom; od njega mnogi žive, koji si osobito lovoru snabdju mnogo zasluže. Glede toga lova je navedeno ustanovo §. 29. Valjda se je „Croat“ drže. Ako ne, nek se Dražani prituže na pomorsku oblast. Ako nijesu pak nit u ustanova nezajamčuju dovoljno lova sardela — a reći bi, da ne, jer se tuže osobito na to. Sto su ljetos prerao došli, avgusta i septembra, kad Dražani najviše sardelu love —, nek daju svoje razloge na znanje pomorskoj oblasti, makar putem kojeg ribarskoga odbora, ako u obicej koji na iztočnoj obali Istra obstoje.

Mimoilazeč okolnost, da može po §. 43. obstojati odbor od dva lica, a da ponasan ninenje ne može biti odbora kno nit družtvu od dva lica pitamo na svrsi:

Jeli ribarski odbori, propisani u netom spomenutom §. 43., imenito kod lučkih kapetaniju i drugih lučkih ureda u običejoj stoji? U kojih mjestih su ti odbori? Koje osobe sačinjavaju pojedine? Sto radi? Da li su sjetvaju? Da li se njihovi savjeti uvažuju?

Ili takovi odbori obstoje samo u na redbi, da bude ljepeš vidit? Ili su možda formalno i ustanovljeni, a da u istinu ništa nerade?! Ljudi na iztočnoj obali Istra neznaju za nje!

Javno pitanje

na c. kr. kotarsko poglavarstvo na Voloskom, na c. kr. namjestništvo u Trstu i na zemaljski odbor u Poreču.

U odluci, kojom se je občinsko za stupstvo podgradske razpustilo, kaže se izričivo, da se novi izbori „imaju prezej razpisati“, dakle „prece“, odmah.

Od odluke od 26. jula 1894. g. je do danas prošlo već dva tječana.

Obzirom na jasnu ustanovu zakona, i onoga za elektu ovu polovicu monarhije, u koju spada i Istra (čl. XVI. drž. zakona 5. marta 1862.) i onoga za pokrajini Istru napose (§. 96. pokr. zak. 10. lipnja 1863.) obzirom na rječi, sadržane u odluci c. kr. namjestništva, kojom se je razpustilo občinsko zastupstvo u Podgradu, da se imadu novi izbori odmah razpisati i obzirom na to, da je već prošlo nešto vremena — nego i devet tječana, istamo c. kr. namjestništvo u Trstu i c. kr. kotarsko poglavarstvo na Voloskom, kao oblasti, koje imaju uime cesarstvu i kralja hrvata nad viserjem zakona, te zemaljski odbor u Poreču, kao oblasti, koje bi imale uime pučanstva štititi samoupravu občina:

Jesi li novi izbori za podgradsku občinu već razpisani?

U Trstu, 27. septembra 1894.
Uredništvo „Narodne Sloge“.

Na uspomenu

rano preminulog prijatelja i druga
Andjela Antonca,
bosiljara tržačko-koparske biskupije u Gorici.

Muer gorane, colui ch' al etel d' cato!
Menandro.

Obistinje se na žalost, mili Andjelo, naša zle slutnje, a twoje kobne rječi, s

kojima si se od nas dijeli! Na razstanku zaželili smo ti čim skoriji povratak, a ti, predviđedi zlo, reče: „Težko druzi, da se mi već ordje vidimo, jer nene do par mjeseci neće bit na svetu!“ Andeo, nezabavni druze! Tko bi bio rekao, da će tebe tako mlada i čila pokositi nemilostnom rukom ona, koja je „u sestiju sila najjava!“ Pred godinu danu došao si medju nas, da se izobrazio, da žrtvuješ mladjaru život na oltaru vjere i domovine, iči i zdrav, pa eto još nije prošla ni godina, a tebe neima više mudru živimi. Nemlostna smrt prekinula tvoj život, otevši tečko neviđenim roditeljem dobrog i plomenitog sina, njihovu nadu, narodu hrvačkomučenju, srušiti sinu, nam pak razrušenim prijateljem vjerna i mila druga.

U 21. godini života, u svetu mlađosti, poletija tvoje plemenita duša u nebesku visinu na vječnu pravdu, da primi nagradu za trud i za patnje, da bude blize Onomu, kojem si htio posvetiti umri tvoj život.

Tripio si mnogo, kao i sva naša mlađez u Istri, ali ti si tako hrd nepomično stao, odvijaju navale, stupao putem istine i osvojedenja, od čega te ne moguće ujedna nevojno odvratiti.

Uz značaj poštovanja i radinost resila te osobito ljubav žara mladenačkog umračenog tužnog Istrana Hrvata, napravio se domovine Hrvatske. Ti, promid odgojen u tudjem duhu, izvrugnut tim pogibijem, da se otuđiš narodu iz kojeg si nikao, ti si se čvrst uzdržao kao pravi sin naroda. Ti si sum nastojao naučiti materinji jezik, (budući ti to nedao pravredni zakon). Uvek si bio spremjan na obranu pravica narodnih. Najveće veselje bilo ti, kad si čuo što ugodna iz naroda. Zanesen si bio za napredak, za dobro tužnog Istrana, kojeg je jači život bio dobro poznat. Pa si se veselio, nadajući se mu i ti po modi, kad budeš svoj čovjek. No prije, nego si to mogao postići, pokosila te krutu smrt, umanjivši naš broj i onako premrili prema ogromnom radu.

Mili Andjelo! Tebe je nestalo iz kola tužnih prijatelja, ali duboko usadjena ostala će u srcu našem na te mila spomen, koja će nas sjedati i poticati na utrjavno izvrišavanje tih zvaničnih dužnosti u vjogradu gospodnjem i narodnom.

Primi, Andjelo, za uzdarje ovo od tvojih prijatelja, drugova, koji razstrčani široni, ne mogući ti izakazati dužno poštovanje, nije im bilo moguće odprati te ih kladnog stana, kamo te prerao rimuse...

Ti si njim, znamo, već oprostio; al narod težko. Njemu bo treba sinova, koji bi ga vodili putem spaša, koji bi ga doveli do veličine, prosvjete, slobode!

Sjeti se, nezaboravni Andjelo, tvojih roditelja, tvoje mile domovine, a i na raztuženih prijatelja: molji se Svečišnjem za sve nas, osobito za tužni narod hrvatski, tog tvoj miljenka. S Bogom mili prijatelju, vjerni druze Andjelo! Lahka ti bila rodna zemlja, a duša naužila se Onog, za kojim mi vi težimo.

Hrvatski bogoslovni gorički.

O d z i v

svećenstva krčke biskupije na pastirski glas presvetloga gospodina

ANDRIJE ŠTERKA.

„In cruce salua!“

„U križu svima tek je spas!“
S tom ložinom Ti smjeran k nam dohodis Kog negda kralj ka djevcici Sionskoj, — Prot sili hrtov, premoci sotonskoj, Naš vladikko da k pobjedi nas vodiš. Čuj odsvad glase radostnog pokliku, Gđije veseli ti klitimo: Hozana!

A ne do Bog kog od nas odmetnika, Da ogorci Ti čisto starich dana — Ne! — uz Te evo svih tu nas!

„U križu svima tek je spas!“
Ti zboriš glasom Božjih svjetniku — Blagoslavljenje pak su stepu vjene — Med namnu evo novi! mi baštine Po zapoviedi Hrista namjestnika. Na Božji tako glas iz Ur-Haldeje I Avram novu nadje postojbu!“

A desnom dižeš stieg svej, križ nam gdje je, Dok lievom kužeš: vangelijsku istinu —

„U križu svima tek je spas!
Ti milo diraš u sreću nam žice
O križu zboriš, kako nosit ga jo
I na nju proz ovog krvatog žica važe
Upitri pogled, i ne klonut nice.
Dupače, veliš, ustroba li prvi
Ponjeti je li križ si na Golgotu!
Za častni križ nam predri ili kriji
A mi bi bili mlinja na sramotu,
Na sljedeći Tvoj mili glas!

„U križu svima tek je spas!“
Ti zboriš — tako dobri pastir samo — I neku križ otvorena knjiga.
I raznjašu li ju. Jos Ti živa brigra Gim vjerno stado svaki da pitamo, Vangelijske, veliš, tek jo zdrava pića, Za pastvu de je volje i nauka, A pečat rieč nepovrćnost žica, Jer bez tog sve ih jeku jednog zvuka. A nama svet će Tvoj blit glas.

„U križu svima tek je spas!“
Ti zboriš — Trpit, trpiti nam valja, A dom naš mili strada od vječkog, Na nju svu poput paklenih bjesova. Li dušmani, da pšenim bude žaljiva. Al odbije ih uz krat diđi nači, Uz ujih uz križ bi trgnut mač pastiru! S tog borba nesni niti nas da plasi, Da mirno drugi prava nam zatiru. — Za križ i dom uz Tebe nas!

V. P. Brčićanski.

Franina i Jurina

Fr. Ča je istina. Jurino, da su ponudili našemu plovoru, da to ga učiniti u Barbanu za plovoru?

Jur. A zađ baš tamo?

Fr. Jer deju, da je u Štinjanu puljkovski gospodari probližu.

Jur. A, a-a, sad kapim.

Jur. Ča će to reć po našu kist?

Fr. Bismo rekli pine!

Jur. Neki na ložu po silo će, da je to kasnu.

Fr. Zađ je sam na so mistol.

Različite vesti.

Za družbu sv. Cirila i Metoda u Istri.

Urednica istoga pripomlaže nadalje: Gosp. Marijan Marki iz Novalje u Dalmaciji 4. for., sakupljenim dne 23. septembra pri vodarenju prijateljskom sastanku u domu učitelja Predolina, a na predlog gdje učiteljice Marki. Darovao: učitelj Predolina 1 krunu, Josip Predolin 10 slika, obitelj Galasinja 90 slika, učitelj Marki 1 krunu, učiteljica Marki 1 krunu, pop Juraj Marić, umirovljeni župnik 4 krune. — Gosp. Većeslav Folta, kapelan u Curi, p. Žminj poslao 10 for., sakupljenim u Curi od prijatelja istarskih sirota. — Gosp. Ivan Trnještić iz Malinske poslao for. 23. od kojih je sakupili for. 21-28. dana gdje Avolina Fabiani prigodom otvorenja hrvatske čitanice, a for. 1-72 sakupilo je sam g. poštuljajući sakupljeni u malenom društvu u samostanu sv. Marije Magdalene.

Gosp. M. Babić poslao je na ruke g. dr. M. Legionu iz Wörtherfona za „Efondij“ i za „Vegetarijanca“ 40 nojmacki maraka, za koje je pošta dala 24 for. 32. sv. Živili i Sliči.

Župnički Izpit položili su dobro uspješno proučljujući župnički križni put: Veleč, Franje Volarje, kapelan u Rabu polazi u Čunski, a na mjesto njega dolazi veliči g. Bar, Gušović; veleči g. M. Grego, kapelan u Omisli polazi na Puntu luma, mjesto njega dolazi u Omisli mladomučnik g. J. Marić; mladomučnik je g. Antun Bonišić; imanovani je duh. ponuđenikom u Novoj; č. g. Petris imenovan je vijkarski u Krku, zajedno bliskupski kapelan; č. g. Kl. V. Bonišić ide na više nauke u Beč; č. g. Blaž Soldatović dobio je 6 mjeseca dopista. Otvoren je način za vježbu i predavanje pravacu križu.

Družba točka, o kojoj se spotaknulo upravno vijeće, jest jezikovno pitanje. Ono je naime priobdilo občinskom poglavarstvu, da nego hrvatsko dopisno na prima na znanje, te jih neće unisati u podnesnik niti stvarno riešiti. Iztežemo, da takvoga zaključka nije stvorila upravno vijeće, nego samosvojno ga je poprimio i izveo predsjednik Kovac. Toj samovolji, nadamo se ipak, da će se naći neka kod nadležnog mjeseta, kamo se obč. odbor već obratio. To su ovi prvi plodovi sjećenja, posljednjih od bivšeg kotskog poglavara, Naravskog, da to nije koristilo za red i

kanonički; uz to 6 župa: Baška, Punat, Vrbnik, Dobrinj, Dubašnica i Malinska. Hvala Bogu krećemo na bolje!

Naknadni Izbori za pokrajinski sabor u Poreču obaviti će se dne 15. oktobra t. g. Birati se imade dva zastupnika, i to jednoga za grad Piran i drugoga za trogvačko - obrtničku komoru u Rovinju. Želimo talijanskoj gospodi, da budu sreti nego li do sada u izbori.

Skupština „Bratovčine hrv. ljudi“ u Istri obdržavala se ju sa novljjenicom dužnjim redom dne 20. t. wj. u Kastvu. Premda se svuda sabire na krišt države sv. Cirila i Metoda, ipak je „Bratovčina“ i teđnjem prošlo dražvene godine za par stotina forinti pomaložila svoju imovinu. Vrhu toga daravao je „Bratovčina“ destiči naš rođobij i trogvačko gosp. Matu Kundli svoju dionicu „Narodnoga Doma“ u Kastvu. U novi odbor stupili su nekoji novi članovi, jer nekoji dosednici odbornici nemoguće radi odsljonočnosti od Kastva ili radi svojih posala opet stupiti u odbor. U ostalom obavijestiti demotitatujo na starom običaju o teđnju skupštine plemeni naše „Bratovčine“.

Dali su ostavku. U zadnjem broju glasila zomaj, odbora u Poreču „L' Istria“ dješto, da su se zahvalili na destici prijednika (asesora) zemaljskog odbora gg.: Gabini, Oleva i Bartoli. Za razlog tomu navadjuju to, da jih javni listovi pokrajina, osobito puljski „Giovine e Pomerier“ popodaju, dirajućak u distuču njihova znadja. — Mi neznamo, koji je prav uzrok tomu vjernom koraku spomenuto gospodar, nu drživo, da su iz toga počelo „dobel“ enkratiti mora. Po zakonu imali bi sada stupiti na mjesto odstupivih prijednika njihovi zavjeti, isto birani od odbora, dotično občinskih kurija. Idemo da vidimo, što će se toga izloči.

Ribarstvo u kvarnerskom zaštuju. Na drugom mjestu domaćino konac zanimiva članka o ribarstvu u našem zaštuju, koji ide za tim, da upozori oblasti na vršnjo zakona koraku spomenuto gospodar, nu drživo, da su iz toga počelo „dobel“ enkratiti mora. Po zakonu imali bi sada stupiti na mjesto odstupivih prijednika njihovi zavjeti, isto birani od odbora, dotično občinskih kurija. Idemo da vidimo, što će se toga izloči.

Ribarstvo u kvarnerskom zaštuju. Na drugom mjestu domaćino konac zanimiva članka o ribarstvu u našem zaštuju, koji ide za tim, da upozori oblasti na vršnjo zakona koraku spomenuto gospodar, nu drživo, da su iz toga počelo „dobel“ enkratiti mora. Po zakonu imali bi sada stupiti na mjesto odstupivih prijednika njihovi zavjeti, isto birani od odbora, dotično občinskih kurija. Idemo da vidimo, što će se toga izloči.

Gradnja škola družbe sv. Cirila i Metoda za Istru. Od prijateljsko strane doznamo, da je zgrada za školu, što će ju otvoriti naša družba u Badenri, vrlo krasna, samo žalbožo za ovu godinu malo prekasno dogovrijena. Druga zgrada, naime ona u Kašteliru, napreduje brzo, to će biti na osam dana pod krovom: Bilo sretno!

Početak zadruživanja u Pazlinu. Gospoda, koja su mlađi blage uspomene kot, poglavara Schwarza zasjela u upravno vijeće, započela su predviđena zaustavljanja proti občinskom poglavarstvu. Prvi prijednik upravnoga vijeća g. Covaz (negda Kovad) podnio je prigovor protiv 6. točaka. Ovdje izpuštam nabrojati pojedina prigovore, jer smo se obaviraju na njih sratiti u buduću. Nemožemo ipak, a da se ne priklijevimo začuđenju obč. odbora, da proti pravčinu prigovara jedan Covaz, koji je sve do konca augusta 1893. za 10 godina, kao blagajnik pažinsko občinsko pridruživo odboru proravnice na istom onom temelju, na kojem je i ovaj, komu prigovor. Ujedno obštrinog i temeljnjog izvješća občinskog odbora bili su svi ti prigovori obdruženi i prihvadeni proracunom katu je bio predložen.

Druga točka, o kojoj se spotaknulo upravno vijeće, jest jezikovno pitanje. Ono je naime priobdilo občinskom poglavarstvu, da nego hrvatsko dopisno na prima na znanje, te jih neće unisati u podnesnik niti stvarno riešiti. Iztežemo, da takvoga zaključka nije stvorila upravno vijeće, nego samosvojno ga je poprimio i izveo predsjednik Kovac. Toj samovolji, nadamo se ipak, da će se naći neka kod nadležnog mjeseta, kamo se obč. odbor već obratio. To su ovi prvi plodovi sjećenja, posljednjih od bivšeg kotskog poglavara, Naravskog, da to nije koristilo za red i

onaj dan i neko jutri bilo najbolje pri
duši: pa ni eva izvrstna jela i vina, koja
je obilato prirpravio svećenik Bylica, nisu
jih mogla ravesoliti.

U Modulinu obstoji upravno vijeće sa
občinskim upraviteljem ne dolu. Medulin
ima svoga delegata, ekvivalenta medulinskog imena
starošinske, u mjestu jo tvrdih gospo-
dara, poštovanih kmetova, junaka od oka
pa mislite, da je g. Bylica koga pozvac
onaj dan, da čini podast izvanjskim gostom?
Niti jednoga! Kod njega je mjesto za
Rizice i družbu, koji su najbolji prijatelji
Karla Martinolicha, tako dobro opisanih
od "L'Ecole de Poésie". K njemu
su pozvani najžešći talijanski svećenici i
svjetovnjaci, k njemu bijaše pozvani čak
dopisnici lista "Il Mattino", "Olo d' o-
voce" (o. kr. činovnik), koji svasta piše
proti Hrvatovu — ali poglavice medulinsko
Bog odvaja, da bi pristupili, u plovaniju
kad su u njih onakva gospoda!! Velečasito,
time ni tako se neatiči ljubav puka. —
A gdje su bili hrvatski svećenici iz Pul-
šćine? Gđo Beuligar, Košara, Bar-
balic, Vrbka, Durov, Smak? Njekoji od tih nisu bili ni pozvani, a drugi,
znaaju, da nobi bili svakomu dobro dosli
i da njim neima mesta u onom družtu,
radju inostala.

Medulin ima i jednoga sina svećenika
i jednoga doktora prava, ali ni za njegu nije
bilo mjesto uz puljsku gospodu, jer su
kmetko ruke u jer misle i rado za puk.

A gdje je bio dr. Laginja, koji
bi kao zastupnik naroda imao pravstvo-
vati takvoj svećenosti? Odgovoriti će nam
se, da bijate pozvani, što jo istina, ali tek
nakon wolla a Medulinaca, i to, kako roku
ordje, kad je voć bila, "u r a p i j a n a".
Pa zašto nije zastupnik došao? Pitajte
velečasito, neka Vam kaže, što je dao
udinuti od kukavica matroša Klobučarova,
da Legionu nododje.

Iz svoga toga so možo uviditi, da se
je tom prigodom ovđe pristupili sasvim
drugadje, nego li se običaju pod upravom
svećenika hrvatskoga puka. Žaote, popo
Jadre, mi vam nećemo zla, jer ste radin
i pravstvovali dosta; ali svakako vas mo-
limo, da vaša čuvstva dovedete u sklad s
nasim, jer drugadje moglie bi puknuti ve-
rike, koje nas vežu u vami. Budimo dakle
prijatelji, i to i k r o n i prijatelji.

Inači svećenost je prošle u redu, a
puk domaći i izvanjski, koji je došao
mnogobrojan, zabavio se u najljepšem redu
često poslije podne. — Čekamo, kad će se
odvaziti presvetjeli, da progovori svojemu
puku, kome jo muka, da ga pastir oravko
zaemaruje i koji se i ovakvili prigoda
bolno sjeća nezaboravnoga dobrovrtora Dobrilo.
Medulinac iz Mudotora.

I Kaščerge piju nam polovicom rujna
1894. Malo je bila istarskih, iz kojih pri-
mat, velečeni gospodine uređeni, manje
viesti, nego li iz Kaščerge. Zar je toma
uzrok, što ovuda neima nikavih novosti? Nijo
ta, nego istinu boću da vam izpo-
vidim: neima tko da piće. Pučanstvo ovo
obično sačinjava prosti narod, koji se bavi
izključivo poljodjelstvom. Njemu je prva
skrb obdjelavati svoje polje, kojeg glavni
dio jest tešje. Ako ima Kaščerčanina vina
u obilju, zadovoljan je, ter misli, da ima
svoj sred, što ju imati može. Ali čovjek
neima samo tloc nego i dušu. Dužnost
mu je dakle, da se skribi i za svoju du-
ševnu blagostanje. Ovdje ne mišljimo ka-
zati, da ovaj narod zapušća vjoru svojih
djedova; u prostom narodu ima tako stal-
nih u vjeri, da bi se u iste mudriji uglo-
dati morali i to na prvu mjestu lažni
oni proroci, koji se hvastaju, da samo oni
žele i hoće puk varčiti — dakako
kada budu najprije svoje žitnice nakreali.
Hoćemo ipak da naglasimo, kako je ova
počezna občina uz ostale suvjedno s lievo
strano bila do sada uveliko zapušćena,
nu hvala Svetišnjemu, mićemo se i mi:
hoćemo da bude bolje! A što smo za to
do sada učinili?

Za dušovno uživanje i na korist spasa
svojih duša sagradili smo krasnu župnu
crkvu, koja bi blagoslovljena dne 26. no-
vembra god. 1891. Nu svaka jo kuća pusta,
ako je prazna, a noći župljan skoči na
noge, da si iz nutra ukroši dom božji.
Nastojanjem župnikovim nabavili smo si
divnu sliku neokvirjanog zatobija bl. Dj.
Marije — to uzor-djelo velozaužnoga slik-
ara Petra Markovića iz Rožčka u Koruškoj —
sa hrvatskim napisom: "Kraljice bez
graha izotičnoga začeta! molj za nas!"
Prošle godine uresimo si kuću božju sa
velosjepim "Križnim putem", koji nam sa
krasnim hrvatskim napisim predočuje, što
je sve trijek Istra na Spasitelj, da nas
niči veriga okrugnoga zmeja. U istoj go-
dini sagradimo si i novo podvalište —
i grohlo, koja blagoslovili dne 18. septembra

1893. prečestni gospodin dekar Josip Or-
banik. Manje stvari ni nonspominjemo, e
da nobi komu na um polo, da nas osudi,
što so sami hvalimo. Ali poхvaliti mora
svatko one župljane, koji pod ravnanjom
svoga župnika u detiř godine potrošio
preko osam hiljadu forinta — naime kad
znače, da ima občina samo 64 kucogospo-
dara! Napokon, noka bude, sve je to lipo
i hvalosvedeno, ali se duševno dobrobitno
poboljšati ima još i drugih sestrica u svrku,
prigovarao nam noki glas: jeste li nasto-
jali, da i drugi koga sestricu sagradio?
Odgovaramo: jošmo. Već prvačnja godina
naučili su nekoj mladiči u župnikovoj ku-
nici, čitati i pisati. Kad izdjeđe ovi u
ori vi sa svojimi molitvenicima: "Oče budu volja
tvoja", u svakom se mladiču i djetetu po-
rodi řeša uz uzdah: O da bih i ja znao
čitati, kako bih se ljepe ne knjige molio
Bogu! Na sve strane mole djeoca župnika
i ja tu u školi, i ja su kupiti knjige, i
meni dečeti učiti! Medutim nokoži učiti
čitati po rođerih u kuhinji — školi, dok ne
čuvana dan 18. novembra 1893., na koji
započeo upisivanje pomoćnog hrvatskog
pučku školu u Kaščergi, koju otvorili za
prečestnog župnika prvečnja dr. Dukljanu na
čelu, a sa učiteljem kaščerskim župnikom u kući
vrloga nam Bartula Mogorovića.

Skoala kaščerska kiselo je grožđe za
nake protivnika, jer su oni mislili pod
okriljem poznatoga prijatelja ljudi otvoriti
talijansku školu a la Hum i Židrenj.

Nu škola kaščerska nije još sistemati-
zirana, zato sazva nakon velikih mukih i
pospišivanja s strane občino Friedrich
vitez Schwarz, bivši predsjednik kotarskoga
školskoga vjeća u Pazinu, glasovitu ju u
"Našoj Slogi" opisanu konferenciju, na
kojoj bi jednoglasno potvrđjona potreba
hrvatske pučke škole, a za poznati dodatak
da bude u 5. i 6. godini talijanski nau-
kovni jezik, koji je potokao iz medenih
usta vitora Schvarca, glasovao je zastupnik
zomaljakaškoga odbora dr. Gambini i trojica
staraca Kaščerčana, kojim predsjednik go-
vorio, glasodžib ih oči: "ču no da ste
vi za moj predlog, a oni bojeći se valjda
njegove sablje, odgovorio troglašno:
"Svor si!"

Cudit će prosvjetjeni narodi: nepo-
bitus je istina, da u občini etanju sami
istarci Hrvati, nitko meza talijanskim, a
dječa o tom jeziku ne imaju ni pojma,
nu ipak c. kr. kotarski glavar Friedrich vitez
Schwarz predlaže talijanski kao naukovni
jezik! Sada lagaju, shvaćate zašto užidaju
talijanske novine i pazinski jasleri Schwarz
da devetog neba! Govor je on i o ne-
kakovoj ljubavi med Talijani i Hrvati u
Istri, koja bi se imala uvesti po njegovom
receptu time, ako se Hrvatom narine ta-
lijansko školo, a Talijani niti da čuju o
hrvatskom jeziku! Rado bismo ih čuti što
bi rekli, da mi zahtijevamo hrvatsku školo,
ako i ne u Rimu, nego u Vodnjanu ili
u Rovinju. Nobe i zemlja bi digli proti
nam. Bog zna, hoće li g. vitez i kod na-
majstvovala takva načela zagovarati! Ako
da, u godinu dana nestalo je nesporazum-
ljivo med Hrvati i Talijani! Bude li g.
Schwarz zastupnikom u Bedu ili u Poreču,
kako Niemac želi, biti će u saboru prava
pravcate ljubav med vucima i jasnjima!

Ako se to dogodi, sreća velika za Vas,
gospodino uređeni, jer nećete doći na ob-
čušteniku klupu radi hrvatskoga govora,
jer Vas iz Ljubavi Talijani neće tužiti.

Da nijo nata škola odvaja prvi osam
mjesečna rodila učenjaka, lako će svatko
slaviti, posto je svaki početak težak,
težak u okolnost, što polazi školu 60
učenika, koji su do sada znali pasti ove
i blago i drugo ništa. Za buduće nadamo
so ispolom uspjehu, budu li roditelji vršili
svoju dužnost.

Dada li Svetišnji svoj sveti blagoslov
našemu znoju, nadamo se, da ćemo bu-
dućih godina ugraditi u novu školsku
zgradu sa stanom za učiteljicu, što da se
čini prije oživotori, nas svih je vrud-
zelja.

Jer se mi rado trećim i za tjelesno
dobrotvranje, tom prigodom jedno propo-
ručimo našu občinu braći slovenskoj, tr-
govcem a vinom, jer de u njoj i ovo
dine moći dobiti dobro kepljivo, kako malo
gdje. Gospoda trgovci znaju jur i sami,
gdje stanujemo, to im preporučamo zato
noka dođu sami ovamo, jer meštari (san-
ali) gule njih i nas, i mi ćemo im svr-
rato bili na ruku.

Na koncu poručamo puljskom amu-
njanaku "Giovine Pensiero", da nećemo od-
govarati na njegovo prijevo laži i izmišlje-
nja, nego mu savjetujemo, da ostavi naše
svećenstvo u miru, jer je ono probrodilo
kaljuši njegove sestrice "L'Istra", a go-
tovo de i njegovu, jer su u laži krakte

noge, kako i u onoj: "Caschiera, Distretto
Fisico 16. agusto Nr. 33", jer o propo-
riudi auditi znade "Giovine Pensiero" ko-
liko i njegov "suscit" kaščerski s krvavim
nosom!

Mi smo svršili, a Vi, voloudeni go-
spodine uređeni, gospodari: ili u "Našu
Slogu" ili u koš do sudnjeva dana! Do
druge prigode, da ste nam zdjaro!

Piloščanin.

Javna skupščina u Senju. Za 29. o-
nj. pozvala su bila gg. S. Stiglić, Zim-
norman, Ivan Mladino, D. Didolić, Josip
Granić gradjanstvo grada Senja na javnu
skupščinu, da se dogovore kako da pre-
preči gradnju protektirane uzgroatne
pruge Ogulin-Bihac i Blato-Otočac za
koju se jegava privatni poduzećnici u svrhu
da i ono malo rada Senjanom sa krajnjim
onim zaledjom otmu i svedu na Risku, i
time poslu učiniti Senju.

Ta javna skupščina radi želješničkoga
pitanja sabrala je čitavo senjsko gradjan-
stvo bez razlike. Prihvaćeno su jedno-
glasno rezolucije, kojima se prosjeđuje
proti izvođenju pruge: Ogulin-Bihac, kao
potpunoj za životnoj interes grada Sen-
ja i gornje Krajine, pa traži izradjivo
jedino korisna želješnicna Novi-Bihac-Senj
i gornji Žutalovac, Ogulin i Otočac
Gospic. Rezoluciju ima podstavni grad-
sko poglavarsko svim vjerovalnim čin-
jenicama. — Pozvana je cjev gornja Krajina
i hrvatsko Primorje na zajednički
rad. Senjski zastupnik dr. A. Labmayer
telegrafno je izjavio, da pristaje na re-
zoluciju i daljnji postupak. Pokret obuh-
vaća cjev želješnicu Novi-Bihac-Senj
i gornji Žutalovac.

izloživo antitetnom, koj se jo pokarao
izvrsnim ilekom u mnogobrojnih slu-
čajevih. Bezbrojna zdravstvena pisma
ozdravljenju može se na zahtijev i
bez troška na učitati.

Lije se možu dati — posto je bo-
uknjan — piljanil i boj njegova znanja;
1 doza for. 2/20; drvojska doza za za-
stavljanje bolesti for. 4/40; ako se požali
novac unapred, dobije se ilok franko
kad Adler Apoteka, Ljubljana u Banatu
broj 724.

FILIJALKA

C. KR. PRIV. AVSTR. KREDITNEGA ZAVODA
za trgovino in obrt v Trstu.

Novci za vplažnila.

V vredn. papirjih na 1000000000000
4-dnevni otkup 2% / 8-dnevni otkup 2%
8- , 3% / 8- , 3% / 8- , 3% / 8-
10- , 3% / 10- , 3% / 10- , 3% / 10-
Za pismo, katera se morajo izplačati v sedmih
bankovih avter. vslj. stopnje novca obresina
takso v krepost dne 4. februarja, 8. februarja
v redno v dne 2. marca t. l. po dotičnih ob-
javah.

Okožni oddel.

V vredn. papirjih 2% na 100000000000000
V napočetni brez obresti.

Nakaznica

za Dunaj, Prago, Posto, Brno, Lvov, Tropovo, Reko
kakor za Zagreb, Arad, Bihać, Gablonz, Gradić,
Hornstadt, Inozemstvo, Colovac, Ljubljana, Linc,
Olomouc, Rohenborg, Saaz in Solnograd, —
brez troškov.

Kupuja in prodaja

vrednosti, diviz, kakor tudi vratljene kuponov
24-22 pri odbitki 1% provizije.

Prednji m.

Sprejemojo se vratljene vplažnila pod
ugodnimi pogoji.

Na Jamčevne listine pogoji po dogovoru. Z
odprtijem kreditna u Londonu ali Parizu, Bor-
linu ali v drugih mestih — provizija po po-
godbi.

Na vrednosti obresti po pogodbi.

Vložki v pohranu.

Sprejemojo se v pohranu vrednosti papirjih, zlat
ali srebrni donar, inozemski bankovci itd. — po
pogodbi.

Naka blagajna izplačuje nakaznico narodno ban-
ko italijanskih frankih, ali pa po dnevnom
cursu.

Trst, 21. januarija 1894.

2-24

Knjigoveža

tvorničar škatulja iz kartona
i galanterije

Vjekoslav Comer

u Trstu
preporuča se blagajnikom slavnih
občina, družiba i drugih osoba u Trstu
i Istri za razne knjigovežke radnje.
Jamči za solidnu, brzu i točnu
izvršbu radnje.

Narudbe prima iz zaklonosti tiskara
Dolono u Trstu.

Odlikovana ljekarna PRENDINI

Trst — Palazzo Modello, telefon 334 — Trst.

Pastilje (sladčice) iz katrama

Prodaje se ih u

Ljekarni Prendini

u Trstu

Iako svih glavnih ljekarni
raznih pokrajina.

Cijena jednoj ška-
tulji sa naputkom
ovih djeleotvornih pastilja:

Velika lavovska loterija

Vraćanje danas na večer.

Glavni zgoditak 60.000, 10.000, 5.000 for.

u gotovom sa samo 10% odbitka.

Lavovske srećke po Glus, Bolaffio, Aless., Mandel & C., "Il Mercurio",
Girolomo Morpurgo, Ignazio Neumann, Marko Nigris i
1 for. preporuča: Enrico Schifmann.

Tiskara Dolenc.

Odgovorni uređnik Mate Mandić.